

גור ישראל

לע"ג ר' ישראל ב"ר צבי אריה ז"ל

קונטרס

מועזז צור ישועתי לך נאה לשבח, תכון בית תפילתי ושם -

תודה נזבח

לעת תכין מטבח מצר המנבח אז אגמור בשיר מזמור חנוכת המזבח

וכטה עניינים נפתחים בו:

סדר עבודת קרבן תודה בבית זיילנו (בקצרה)

לקט הלכות העצויות בימי החנוכה בכלל ובהדלקת גרות בפרט

כ- מ"ו קושיות וחידושים בענייני חנוכה

לקט מאמרים בענייני "וואו צאנז"א

ניתן להשיג במחיר עלות בפלא': 05271-49369

או ב' 05484-02807

כמו כן ניתן לקבל בדואר אלקטרוני: בת.ד:

A8447168@GMAIL.COM

כֹּה אָמַר יְהוָה עוֹד יִשְׁמַע בְּמָקוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר אַתֶּם אֹמְרִים חָרַב הוּא מֵאֵין אָדָם
 וּמֵאֵין בְּהֵמָה בְּעֵרֵי יְהוּדָה וּבְחֻצוֹת יְרוּשָׁלַם הַנְּשֻׁמּוֹת מֵאֵין אָדָם וּמֵאֵין יוֹשֵׁב
 וּמֵאֵין בְּהֵמָה: קוֹל טְשֻׁן וְקוֹל שְׂמָחָה קוֹל חֲתָן וְקוֹל פְּלָה קוֹל אֹמְרִים הוֹדוּ אֵת
 יְהוָה עֲבָאוֹת פִּי טוֹב יְהוָה פִּי לְעוֹלָם חֲסֵדוֹ

מְבֹאִים תּוֹדָה

בֵּית יְהוָה פִּי אֲטִיב אֵת שְׁבוֹת הָאָרֶץ כְּבִרְאשִׁינָה אָמַר יְהוָה:

**סדר עשיית והקרבת קרבן ולחעי תודה בבית
 חיינו, יהי רצון שיבנה בב"א.**

**לרגל הישועה השרויה בעעוננו, בהעצאת ובהוצאת
 עושיב היחידים, את האסורים בשירות ובתשבחות,
 אבוא בותך בעולות אשלם לך נדרי אשר פצו שפתי בצר לי, און אם
 ראיתי בלובי לא ישמע ה' אכן שמע אלוקים הקשוב בקול תפילתי,
 ברוך אלוקים אשר לא הסיר תפילתי וחסדו עאיתי.**

זה סדר עבודת קרבן תודה בנדר כדלהלן:
 הלך אצל הרועה המגדל בהמות השמורות לקרבנות, קנה במנו בקנין גמור,
 מושכו ולקוֹזוּ למוקדש,
 כיון שהגיע לחר הבית, שימט מקלו וזולץ מנעלו, ופשט אפונדתו,
 אין אדם נכנס לעורה אפילו טהור עד שיטבול, ירד וטבל לשם קדושת עורה,
 עלה ונסתפג, נכנס בשער וזולדה שהוא מימין, מהלך עד שהגיע לצפון העורה
 נכנס ללשכת בית המוקד, (בית גדול הוא וארבע לשכות בארבע מקצועותיו) פנה למוקצוע
 מורוזית צפונית, שם הייתה לשכת הזוותמות, נתן לממונה את דמי הבנוזות, (מנוזות
 ונסכי פר), נתן דמי הבנוזות והנסכים, נתן לו הבמונה זוותם וכתוב עליו "זכר", יצא

ופנה משם כלשכה הנתונה במקצוע מורוזית דרומית (של בית המוקד), הקרויה לשכת בית שמניא, הראה לגזבר את הזוותם ונתן לו, מיד הוציא לו כלי שרת ובו עשרים עשרון סולת, ושלושה עשרונים סולת, וזצי לוג שמן, וזצי ההין שמן, וזצי ההין יין,

נטלם ומיד פנה כלשכה הנתונה במקצוע מערבית דרומית (של בית המוקד) הקרויה לשכת עושי לזום הפנים, נתן לגזבר את העשרונות והשמן, כדי שיעשה מהם ארבעים זולות תודה, המתין שם עד שייעשו, וכך הוא סדר עשייתם:

נטל הגזבר את העשרים עשרון, וזלקם לשנים: עשרה עשרה,

עשרה עשרון - מהם יעשו עשרה זולות זומין

ועשרה עשרון - מהם יעשו ל' זולות מצה מג' מינים - זולות, ריקין ורבוכה.

סדר עשיית עשרה חלות חמץ:

נטל מקצת מן העשרה עשרונות, ועשה מבנו שאור, וזילק אותו שאור אף הוא לעשרה זולקים, לקוז שאור אזור, והניזו בתוך מידת העשרון המקודשת, עליה נתן סולת עד שנתמלאת כמידת עשרון, והמתין לה עד שתזומין, כך עשה בכל אזות מעשר העשרונות, כיון שהזומיצו כל י' העשרונות כדי זימוצן, נתנם ע"ג קרקע תנור מקודש שבתוך העורה, ואופה אותם שתים שתים, עד שיאפו יפה יפה

סדר עשיית שלושים חלות מצות.

נטל את העשרה עשרונות הנותרים, וזילקם לשלושה זולקים, נמצא לכל זולק שלוש ושליש עשרון, האזור עושה אותה: מורבכת, והשני: זולות ריקין, והשלישי: מאפה תנור, כמו כן: לקוז זצי לוג השמן, וזצה אותו לשני זציים, זצי מבנו דהיינו - רביעית הלוג הפריש אותו למורבכת, ואת הזצי השני, זצה אף אותו לשני זציים, שמינית הלוג הפריש לזולות ריקין, ושמינית הנותרת למאפה תנור,

א. סדר עשיית עשר חלות ריקין

נטל את השלושה ושליש עשרון וזילקו אף הוא לעשרה זולקים, נמצא כל זולק: שלוש עשרון, כמו כן: נטל את שמינית הלוג ואף אותו זילק לעשרה זולקים, לקוז זולק האזור - דהיינו שלוש עשרון, וזולק האזור - דהיינו עשירית מן שמינית הלוג, ועשה מהם זולה אזות, כיצד הוא עושה: בולל הסולת בשמינית הלוג, וזולטה ברותזין, ואופה אותה בקרקעית התנור המקודש, כך עושה כל עשר הזולות, ואופה אותם שתים שתים בקרקע התנור שבעורה. זה סדר עשיית זולות ריקין,

ב. סדר עשיית חלות ריקין:

כסדר זה עשה גם למנוזות מאפה תנור:

לוקוז שלוש ושליש עשרון ומוזלקה לי זולקים, כמו כן לוקוז שבמינית הלוג וזולק אותה אף היא לעשרה זולקים, לוקוז את השליש עשרון, ולותת אותו ברותוזין בלא שמן!!! ועושה אותו רקיקין דקין, ואופה אותו בתנור מעט, ואזור שנאפה מעט, לוקוז עשירית משמינית הלוג, ומושזו את הרקיק בשמן עד שיבלע בו, כך עשה בכל אזור מעשרה רקיקין, זה סדר עשיית רקיקי מאפה תנור,

ג. סדר עשיית חלות רבוכה:

בא לו לעשות מנוזת מורבכת: נטל שלוש ושליש עשרון, וזולק אותם לעשרה זולקים, נטל רביעית הלוג שמן, וזולק אף אותו לעשרה זולקים, ונותן אותו בתוך כלי עמוק הנתון על האש, לוקוז שליש עשרון וכוללו במקצת מן השמן, ונתנו ע"ג המנוזת העמוק הקרוי בשם רבוכה, ומבשל הסולת בשמן עמוק, כך עושה לכל אזור מעשרה זולות רבוכה,

המתין הבעלים עד שראה שקרמו פני כל הארבעים זולות בתנור, כיון שקרמו פניהם בתנור הגיע עת לשזוט התודה,

סדר שחיטת וזריקת קרבן התודה

נתן את הפר לממונה וביקרו משבעים ושלושה מובין, הקדישו לשם קרבן שלמי תודה, השקו את הפר בכוס של זהב (שיהא עורו נוז להפשיט) לקוז את הקרבן לכל מקום בעזרה, סומך שני ידיו עליו בכל כוזו ונותן שבזו והודאה לכורא כפי כוזו, ואומר מזמור ק' שבתהילים

מְזַמֵּר לְתוֹדָה תְּרִיעוּ לַיהוָה פֶּלֶא הַאֲרָץ: עֲבָדוּ אֶת יְהוָה בְּשִׂמְחָה בְּאֵי לִפְנֵי בְּרִנָּה:

דָּעוּ פִּי יְהוָה הוּא אֱלֹהִים הוּא עָשָׂנוּ וְלוֹ אֲנַחְנוּ עָשׂוּ וְצֵאן מִרְעִיתוֹ: בְּאֵי שְׁעָרָיו בְּתוֹדָה

תִּצְלָתוֹ בְּתַהֲלָה הוֹדוּ לוֹ בְּרִכּוֹ שְׂמֹ: פִּי מוֹב יְהוָה לְעוֹלָם חֲסִדוֹ וְעַד יוֹד אֲמִנָּתוֹ:

לאזמ"כ נותן לאשתו השותפה לו בקרבן זה נוזת רוזו וסומכת אף היא, לאזמ"כ נותן לבניו ובנותיו וכל הסמוכים על שלזנו לסמוך.

תקף לסמיכה שזיטה, כהני בית אב של אותו היום עוקדים את הפר בכל מקום בעזרה ראשו לדרום ואזוריו לצפון ופניו למערב, עומד הבעלים (-אם יודע לשזוט) ראשו למערב ואזוריו למזרח וסכין מכלי שרת בימינו, הכהן המקבל עומד מצד שני של הזבז, אזוריו לצפון ופניו לדרום, ומזרק מכלי שרת בימינו, שניהם מכוונים לשם ששה דברים, לשם שלמי תודת יזיד, לשם ה' לשם אישים, לשם ריזו לשם וניזוזו

הבעלים מברך: אשר קדשנו במצוותיו וצונו על השזיטה, ושזוט שני סימנים, ומגביה את הסכין למעלה,

מבזהר הכהן ומברך אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציונו לקבל דם שלמי תודה ומקבל כל דמו ומכניס את הוורידין לתוך המזרק, עמד והמזרק בידו, ובירך אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציונו להוליך דם שלמי תודה, מהלך עד שהגיע לקרן מזרוזית צפופית, הגיע, מברך אשר קדשנו בקדושתו של אהרן וציונו לזרוק דם שלמי תודה, וזרק למטה מזוזט הסיקרא, זריקה אוזת כמין גא"ם באופן שילך לשתי הרוזות צפון ומזוז, פנה לימינו, מהלך לצידי המזוזז עד שהגיע לקרן מערבית דרומית, זרק זריקה אוזת כמין גא"ם למטה מזוזט הסיקרא באופן שילך לשתי הרוזות מערב ודרום, שיירי הדם שופך על יסוד הרומי של מזוזז,

סדר ההפשט וניתוח

מיד בא הכהן והפשיט והוציא אימורי הקרבן: נוקבו ברגל שמאל במקום צומת הגידין שבארכובה ותולהו ע"ג העמודים ננסין שלצידי המזוזז, מפשיט את כולו, קרע את הבהמה והוציא האימורים, ואלו האימורים: הזולב שעל הקרב ועל הקיבה והזולב שעל הכסלים והזולב שעל שתי הכליות, שתי הכליות ויותרת הכבד ומעט מן הכבד עמה כמו כן זותך את הזוזה ושוק הימין, איזהו זוזה: כל הרואה את הקרקע למעלה עד הצוואר, ולמטה עד הכרס, וזותך עמה שתי צלעות איך ואיך, ואיזהו זרוע: מן הפרק של הארכובה עד כף של רגל שהם שני אברים מעורים זה בזה,

תנופת האימורין וחזה ושוק:

הבעלים עומד במזוזז המזוזז וידיו פשוטות, הכהן שהפשיט נוטל משלזון הניתוז את שלושת הזולבים, דהיינו את שעל הקרב ועל הקיבה ועל הכסלים ועל שתי הכליות, ונותן ע"ג ידיו של הבעלים, אוז"כ זוזר ונוטל את הזוזה ושוק ומניז מעל הזולבים שעל ידי הבעלים, אוז"כ זוזר ונוטל את שתי הכליות ויותרת הכבד ומניזם מלמעלה, הכהן מניז ידו תוזת יד הבעלים ומניף, מוליך ומביא מעלה ומוריד, הניזום.

הקטרת האימורין:

הכהן לוקוז את הזולבים, שתי הכליות ויותרת הכבד מידי הבעלים ונותנם במגיס, עולה לראש המזוזז, וזרקן ע"ג האישים, ואוז"כ זוזר וסודרן ע"ג המערכה כדי שיתעכלו יפה יפה,

הקטרת מנחת נסכים:

אז"כ מקטיר את מנזות הפר: הכהן מביא כלי ובתוכו שלשה עשרונים סולת וכלי ובתוכו זוצי ההין שמן ועוד כלי שרת ריקן, הכהן יוצק מקצת מן השמן לתוך הכלי ריקן, ועליו נותן את שלוש העשרונות סולת, עליהם נותן עוד מקצת מן השמן, וכולל הסולת בשמן, ועליהם נותן מותן שמן את כל השמן שזותר, עולה הכהן עם המנזזה לראש המזבז, פנה לימינו, היה מקיף והולך עד שהגיע לקרן מערבית דרומית, הגיע, זרקה כולה ע"ג האישים, וירד.

ניסוך היין

אז"כ מעלה את נסכי פר השלמים, נוטל כלי שרת ובתוכו זוצי ההין יין, עולה לראש המזבז, פנה לשמאלו, עד שהגיע לקרן מערבית דרומית, שזזה וניסך את היין בשית המזרוזי, וירד,

אכילת בשר התודה, חזה ושוק ול"ו חלות

הכהן נוטל את הזוזה ושוק, ואוכל אותו לפנים מן הקלעים לזכרי כהונה בכל מאכל ליום ולילה עד זוצות, הבעלים נוטל את הבשר והעור והולך לבית אושפזיכנו, ואוכל את הבשר בירושלים כלילה ויום, מזמין על סעודתו גרים ועניים. מברך בא"ה אשר קדשנו במצוותיו וציונו לאכול את הזבז, ואוכלים שותים ושמוזים ושמוז בכל הטוב אשר נתן לו ה' אלוקינו, ונותן את העור לבעל הבית בשכר האירוז, נשאר כלון בירושלים ואינו יוצא עד למזרת בבוקר.

איילו פינו לאא שיה כיו ולשונוו יינה... אין אנתו מספיקים...

בזיה!!! בזיה אלווי!!! בזיה מה צושיק??? יש פגרון אא:

אפני שמאויק אה האל מזכיק: אה קצשן במצווי וצווי אקרא אה האל...

אכארה ברנה 15 גמחה: גמה!!! גמה זנה צרי שאמר אהזיד מצמנו... לא אמאק שנה איד

מצווי... א"כ מה ההיוון בזכיה אה קצשן במצווי וצווי 31-1-1-1... אקרא אה האל??

הביאור בזיה הוא כן:

אפ ארנה אצא מהאטמוספירה באמצע הסוף שנתא או בזיה... היו אצוץ לא אספיק... אבז צפ אצן של אלו... בהאט... אספיק זא אספיק... הוא הצין הנא: אפ גיומר אומי גמה במאויק שלנו... היו אין... אין... אין אנתו מספיקים... אכן מה דעה בוקא אצוץ?? גן אנו אנתה... אה קצשן במצווי וצווי!!! אני נוגן אכס מאויק משלי... נוסא משלי!!! טקסט משלי!!! שאני גיומי אצוץ האל... אסור אנתו מטבד אשן 15!!! אסור אהוסף אצוץ וא לא אפחור אנתו!!! אפ אנתה אומ... היו יש אנה צין של אנתה האל!!! דכשו אה יואיק אהזיש שאפ כן מספיקים... בזכיה אה אספיקים... היו השמאפ צפ אנתו משלי... גמה אק בזכיה אצוץ... אה קצשן במצווי וצווי-אקרא אה האל!!!

לא להלכה ולא למעשה רק לעורר לב המעיין

הלכות המצויות בהלל השלם

א. בימים שגומרים את ההלל בכלל ובחנוכה בפרט, יש לזהר מאוד שלא להחסיר אפילו תיבה אחת, דכיון שצריך לקרות כולה דינא כמגילת אסתר שאם החסיר תיבה אחת לא יצא יד"ח, כמו כן ידקדק באמירה שלא יקרא התיבות בטעות שמשנתנה הענין על ידי זה, לכן כתב המ"ב: דראוי לקרות את ההלל מתוך הכתב, שבקל יכול לבא לטעות, כל זה בימים שגומרים את ההלל, אבל בימים שמדלגים אין לחוש דלא גרע מהדילוג שמדלגים לכתחילה. (עיין מ"ב סי' תפ"ח סק"ב ובשער הציון שם סק"ב, ובבה"ל תכ"ב ד"ה למפרע, ובבה"ל סי' מ"ח ד"ה למפרע, לגבי אמירת ההלל מתוך הכתב)

ב. הבא להתפלל בשטיבלאך ועדיין לא הגיע זמן המנין להתפלל שחרית, ואילו מתפללי המנין הקודם אוחזים כעת ב"קריאת ההלל" יכול לומר יחד עמם את ההלל, ואח"כ יתפלל שחרית (סי' תכ"ב ס"ב, מחלוקת, והביא השו"ע דעת הרי"ף, והרמ"א הביא החולקים, מ"ב ס"ק ט"ז מ"מ יש להעיר דעיקר ההלל בציבור הוא בהודו לה' תחילה וסוף).

ג. יתירה מזאת: מי שמטבעו להאריך בתפילת שמו"ע, ראוי שילך אחר תפילתו למנין אחר לומר יחד עמם את ההלל, אבל אם אינו יכול, הרי בר"ח דעלמא עדיף יותר שיפסיד תפילה בציבור, וימתין ולא יתפלל שחרית עם הציבור, כדי שייאמר הלל עם הציבור, ואח"כ יתחיל להתפלל. (ואם ירצה, יאמר כל פסוקי דזמרה, ויברך ישתבח, ושם ימתין לאמירת ההלל עם הציבור ואח"כ ימשיך בברכת יוצר אור) אבל כל זה בר"ח דעלמא שמדלגים את ההלל, אבל בימים שה"יחיד" גומר את ההלל תפילה בציבור עדיפא.

ד. יחיד הקורא את ההלל, בבואו לומר הודו לה', ראוי שיקח שנים עמו, ויאמר להם: הודו לה' והם יענו הודו ויאמר נא והוא יאמר כסדר החזן, וכך יעשה גם ב"אנא ה'". (להדיא ברמ"א סי' תכ"ב ס"ב)

ה. הנוהג לקרא תהילים קודם התפילה, ונקרה לו באחד מימי החנוכה, לקרא את מזמורי ההלל על סדר מזמורי התהילים, אין לחוש. (כך יש ללמוד ממש"כ במ"ב גבי ראש השנה, בסי' תקפ"ד סק"ב)

ו. השלים את המזמור והנה התחיל החזן לפזם את אמירת "אודך כי עניתני" או "מה אשיב לה" יכול לחזור על המזמור שוב, אע"פ שכבר אמרו פעם אחת.

ז. התעכב באמירת ההלל, והחזן סיים ואומר קדיש, יכול לענות איש"ר ואמן ד"באמירן בעלמא" (כמו כן: קדושה וברכו יכול לענות), ואם החלו בקריאת התורה, בשעת הקריאה עצמה ישתוק וישמע ואח"כ ימשיך. ואם שמע שיעור י' פסוקים יכול להמשיך.

ח. אמירת ההלל בנעימה, יש בזה חביבות ומעלה יתירה, וכך היו עושים במקדש, ואם רוצה להוסיף על "עיקר שירה בפה-", בכלי שיר ולהוסיף על נעימת ההלל בנבל וכינור בתוף ובמחול, שרי ולא אסרו הקדמונים אלא עוגב, דהוא כלי המיוחד לאמורי בבתי תיפלתם (עיין חת"ס ליקוטים חלק ו' ספ"ט)

ט. מי שטעה בעל הניסים של חנוכה ובמקום לומר "בימי מתתייהו בן יוחנן" החל בטעות לומר: "בימי מרדכי ואסתר", לא חשיב כאומר שקר בתפילתו ולא חשיב הפסק ואינו צריך לחזור. (כך הורה חכם, ואע"פ שאין ראיה לדבר זכר לדבר, מהא דרבינא דאירעו לו שני ניסים בברכות נד. , נס האחד אירע לו בגמל והשני בערבות, וכל פעם

שנקלע למקום אחד, הזכיר גם את הנס שאירע לו במקום האחר, משמע שכשבא להזכיר נס האחד כ"בימי מתתייהו" יש שייכות אם יזכיר גם את הנס שאירע לנו "בימי מרדכי ואסתר", ודו"ק).

י. אם שכח לומר "על הניסים" בתפילה וליבו נוקפו על זה, "אם מכיר את עצמו זריז וזהיר ואמיד בדעתו שיוכל לכוין בתפילתו מראש עד סוף", יכול לחזור ולהתפלל מדין תפילת נדבה ואין לך חידוש גדול מהזכרת על הניסים שיזכיר עכשיו (יש ללמוד זה מהזכרת אתה חוננתנו שאם שכח א"צ לחזור ובכ"ז אם רצה לחזור בתורת נדבה יכול לחזור, מ"מ יש להעיר: דאם שכח במוסף של ר"ח או בתפילות השבת לא יתפלל נדבה דאינם בתורת תפילת נדבה), אמנם למעשה: עדיף טפי שיטול ידיו לסעודה ויזכיר שם על הניסים פעם נוספת משיתפלל פעם נוספת בתורת נדבה.

יא. האומר הזכרת "ועל הניסים" ומשתוקק להוסיף בלשונו ולהודות לו יתברך על גאולה וישועה פרטית שנעשתה לו, מותר לאומרה אפילו שהוא בשלוש ברכות אחרונות.

יב. לנוהגים במשחק הסביבון בחג החנוכה, הרי גם כאן אסור בשום אופן להמר במשחק זה על כסף, ד"משחק בקוביא" עבירה היא והנוהג כך פסול לעדות מדרבנן. כמו כן: יש להזהיר התינוקות בחנוכה שחל בשבת שלא ישחקו בסביבון אלא רק ע"ג השולחן ולא ע"ג קרקע, אפילו לא הקרקע המרוצפת שבבית, ד"קרקע בקרקע מיחלף" ויבואו להשוות גומות. (אפשר גם ע"ג שמיכה או שטיח שע"ג הקרקע).

הלכות המצויות בהדלקת נרות החנוכה בישיבות הקדושות.

א. גם בתוך בית חנוכייה הגדול ראוי להחמיר להדליק למטה מי' טפחים, עכ"פ פשיטא דכל זה הוא רק לכתחילה, אבל אם לא נותר מקום, שפיר יכול להדליק בתוך בית החנוכייה אף למעלה מי'.

ב. ראוי להחמיר להדליק דווקא בבית החנוכייה השמאלי כדין: "מזוזה מימין ונר חנוכה משמאל, שיהא מסובב במצוות" אבל חלילה שיבואו ע"י זה לידי קטטה ומריבה, ועל דא וכיוצ"ב נאמר: "הצנועים מושכים את ידיהם והגרגרנים חוטפים..." וסימניך: "נר ביתו ונר חנוכה נר ביתו קודם משום שלום ביתו, (אמנם מרן הגר"ח קנייבסקי הורה שבאופן שיש נרות חנוכה דולקים משמאל שפיר יש בזה משום מסובב במצוות ויכול להדליק מימין הפתח, עיין טעמא דקרא).

ג. יכול להדליק במדף הפנימי של בית החנוכייה של הישיבה, ואין לו לחוש שמא המדליק במדף החיצון יסתיר את נרותיו שבמדף הפנימי, משום שפרסום אחד של בית החנוכייה עולה לכולם כאחד

ד. בתוך בית החנוכייה הגדול הניצב בטפח הסמוך לפתח הישיבה, אין צריך להקפיד גם בתוכו שיהיה סמוך בטפח הסמוך לפתח, (וסגי בזה שאגוד בכלי שהוא בתוך טפח, ובלאו הכי, זיל בתר טעמא דכיון דשיעור הפלגה זה אינו אלא משום היכירא הכא שפיר ניכר לעין כל שייכות המקום לפתח הבית אף שמופלג הוא מטפח הסמוך לפתח)

ה. לגבי טענת חזקה לבחור הנוהג להדליק כבר כמה שנים במקום מסויים, כיון שברוב המקרים, אין יתרון הלכתי ממשי מעיקר הדין בהבדלי המקומות בתוך בית

החנוכייה הניצב בפתח הישיבה, אשר ע"כ לא שייך בזה טענת חזקה ממשית, דהא אין יתרון ממשי במקום אחד על חבירו (מלבד טענת נוחות וכדו') אמנם כל זה מייירי באופן שאכן אין יתרון במקום אחד על חבירו, אבל במקרה שיש יתרון הלכתי במקום אחד על חבירו, כגון שמפסיד מעלת ההדלקה למטה מי' או שנאלץ ע"י שינוי המקום להדליק למטה מג' טפחים, בזה שפיר שייך טענת חזקה. (שו"ת חת"ס או"ח כ"ט)

ו. בחור שבשעת ההדלקה נמצא בישיבה, אבל דעתו ליסוע בשעת הערב המאוחרות לביתו וללון שם, נחלקו הפוסקים במקום ההדלקה: יש אומרים: שיכול להדליק בישיבה כיון שעדיין לא עקר, וי"א: שימתין ולא ידליק אלא כשיגיע לביתו, (ובתנאי שבשעה שיגיע עדיין עוברים ושבים ברחוב) עכ"פ בשעת ההדלקה, ראוי שידליק נר אחד בלא ברכה משום מראית העין ולמעשה: כדי לצאת ידי כל השיטות, המובחר ביותר הוא שלאחר ההדלקה בישיבה יאכל ארוחת ערב בישיבה!! ונמצא שכבר קבע מקומו כאן ויכול ללכת לביתו ואינו צריך להדליק שם.

ז. תופעה מצויה: בבחור שיצא מהישיבה לאחד מן הדרכים... קודם זמן חיוב ההדלקה ותוך כדי דרכו סר לביתו, וכשהגיע זמן ההדלקה עדיין אינו יודע היכן ילון, ומסתפק באחת משלושת האפשרויות: או בישיבה או בביתו או היכן שיוביל אותו עמוד הענן למסעיו... ולא יוכרע ספק זה עד שעות הלילה המאוחרות, אם עמד בהתלבטות זו ולא הצליח להכריע עד שכלתה רגל מן השוק (כל מקום לפי עניינו...) נפטר מדין הדלקה לגמרי, שהרי בשעת חיוב ההדלקה לא היה דעתו על מקום מבורר שיקבע מקומו שם, דאם בישיבה, הרי כבר עקר עצמו משם, ואם בביתו ששרוי בו עכשיו, הרי אין דעתו להיקבע שם בלילה זה, ואם במחוז חפצו עדיין לא ברירא ליה היכן, עכ"פ חייב בברכת הראיה ככל מחוסר בית, ויחזר אחר נרות שעדיין לא כבו ויברך עליהם.

ח. במתקנים המיוחדים להדלקת כל בני הישיבה, מצוייה המכשלה, שכיון שדלת המתקן נפתחת ונסגרת פעמים רבות (ורוח שאינה מצוייה נושבת לעבר הנרות), נמצא א"כ שמדליק במקום שע"פ תנאי האפשרויות בו, הרי הנר אינו יכול לדלוק כשיעורו, לכן ראוי לתת ניילון קשיח לאורך כל פתח ארון ההדלקה, (מלבד הדלת) באופן שגם אם יבא אחד שלא הדליק, לא יחשוף בבת אחת את כל הנרות הדולקים לקרה הנושבת בחוץ,

חידושי הלכות בענייני ההדלקה

א. המדליק נרות החנוכה למטה מי' טפחים כעיקר מצותו, הרי בבואו להניח את השמש, מסתברא דראוי שיניחנו דווקא למעלה מי' טפחים, דהא מאותו הטעם דנר חנוכה מקומו למטה מי' משום ד"דבר העשוי לאור אין דרך להניחו למטה מי'", הרי השמש דאדרבה, עיקר מטרתו הוא לאור, א"כ עיקר מקומו הוא למעלה מי'.

ב. בירך על ההדלקה, וטעה וקודם שהתחיל להדליק הנרות מיד החל באמירת "הנרות הללו", נראה דאין צריך לחזור ולברך, דהוה ליה כעין דברים שמחמת הסעודה דלא חשיב הפסק בין ברכה לאכילה.

ג. אדם שחזר לביתו בשעת לילה מאוחרת מאוד, וכבר אין עוברים ושבים מצויים ברחוב, אפשר ליעץ לו: אם ובאופן שבעלות השחר מתחילה תנועה ערה ברחוב

(ממתפללי ותיקין ועד אנשים הממהרים לעבודתם), יתכן שיוכל להדליק אף לאחר עלות השחר כל זמן שעדיין לא האיר השחר דסברא הוא דדין ההדלקה לא תלי ב"לילה" אלא ב"חושך", וכיון שעדיין לא האיר היום שפיר חשיב לילה לענין הדלקת נרות חנוכה ד. שכח והדליק נר ראשון בלא ברכה, כל זמן שלא כילה להדליק שאר נרות ההידור, לא הפסיד, ויכול עדיין לברך, וחשיב עובר לעשייתו, לגבי נרות ההידור שעדיין לא הדליקם.

ה. מי שרכש חנוכייה יקרה, והנה בפרוס שבת שבתוך חנוכה רוצה להדליק בפתח חצירו, אלא שחושש מפני הגנבים, העצות המומלצות:

- א. לבני ספרד: קודם שיבא להדליק יכול להתנות ולומר: אינני בודל מחנוכייה זו לאחר שהושלמה הדלקתה, (כל זה יועיל רק כשמדובר בחנוכייה לא יקרה באופן יוצא דופן, שאם היא יקרה מאוד הרי היא מוקצה מחמת עצמה - מחמת חסרון כיס)
- ב. יטול כלי שמלאכתו להיתר או מאכל, ויתן אותם בתוך בית החנוכייה, ונמצא מכאן ואילך שהוא בסיס לדבר האסור והמותר, ולאחר שיכבו הנרות יטלם.
- ג. ילך אצל גוי, ויקצוץ לו דמים מע"ש, ע"מ שיבא בשעה נקובה ויטול את בית החנוכייה ויניח אותה בביתו של היהודי.

ו. המתגורר בעיר חילונית, וכשמדליק בפתח החצר, עוברות נשים שאינם לבושות כדת של תורה לפני הנרות הקדושים, אין לחוש בזה משום ביזוי מצוה.

על דרך חידוש:

ז. יש לו שכן מסורתי אוהב דת, ורוצה לזכותו במצות נר חנוכה, יכול ליטול נר, וייזכה את הנר לשכנו זה, ויניח את אותו נר בפתח חצרו של חבירו ויברך אקב"ו להדליק נר חנוכה, ויהודי זה יצא בזה ידי חובתו אפילו שלא מדעתו, אמנם צריך שידע דכל זה לענין הדלקת הנר, אבל לענין נזקי ממון, בודאי האש מסורה ביד המבעיר אותה, והוא חייב באחריותה.

ח. על דרך חידוש: חבורה של עשרה אנשים שאין להם להדליק אלא נר אחד לכולם, יכול הראשון להדליק, ואחר שהדליק יבא השני שלא מדעתו ויכבה את הנר ויחזור וידליקנו בשביל עצמו, ואח"כ יבא השלישי שלא מדעתו ויכבה אף הוא, ויחזור וידליק בשביל עצמו, ונמצא שכולם יצאו, דהא הדלקה עושה מצוה, והרי כל אחד הדליק בנר שיש בו כשיעור, אלא שבא חבירו וכיבה נר זה, ולא מצינו שיש איסור בכיבוי הנר.

ט. אם בזמן ההדלקה יש לו נר אחד בלבד, ואם ימתין שיעור זמן בודאי יזדמנו לו נרות נוספים באופן שיוכל לקיים דין הידור "מוסיף והולך" יש להסתפק אי אף בכה"ג אמרינן "שיהוי מצוה לא משהינן" ו"חביבה מצוה בשעתה", ונאמר לו שידליק לאלתר משימתין וידליק בהידור יותר, וצ"ע.

י. כיון דקיי"ל דלאחר שעברה חצי שעה יכול להסתפק לאור נרות חנוכה, אם מתחילה נתן בשמן יותר מכדי שיעורה, לדעת הרא"ש יכול להסתפק לאלתר דחשיב כנסתפק משיעור השמן שלאחר חצי שעה, אבל לדעת תוס' אסיר דסברי דבשעה שמסתפק מכחיש לאלתר כל כח השלהבת.

להידודי

א. מתנית'ל: "גמל שמעון פשתן... ודלקה בנרו של הנווני פטור מפני שהדליק ברשות מצוה", צ"ע: ואם פרצה הדליקה מחמת הנרות של המוסיף והולך דהיינו: נרות ההידוד, האם גם בכה"ג חשיב "הדליק ברשות" ופטור או כיון שאינו חייב בזה נמצא שאינו עושה כן אלא מחמת חביבותו למצוה, וה"ל ברשותו ולא ברשות מצוה וחייב בשמירתה ובהיזיקה??

ב. הקובע דירתו בראש העגלה, פשיטא שעגלה זו מחייבתו בהדלקת הנרות מידי דהוה "העושה סוכתו בראש העגלה", צ"ע: מה הדין אם עגלתו חונה עכשיו במקום שאין הרבים בוקעים שם, אבל לאחמ"כ יחבוש המורו ויוליך עגלתו לרה"ר, האם יכול להדליק כבר עכשיו בעגלה אפילו שעכשיו מדליק במקום שאין הרבים בוקעים שם, האם נימא ה"ל כ"הדליקה בפנים והוציאה לחוץ" דכיון שבשעת ההדלקה ליכא פרסומי ניסא לא יצא, או דילמא שאני התם שצריך לשנות מקום ההדלקה עצמו, אבל הכא שמשאיר הנר באותו מקום, ובאותו מקום עצמו איכא פרסומי ניסא לאחזר זמן שפיר דמי??

ג. בית שאין בו ד' על ד', האם חייב בנר חנוכה, מי אמרינן כיון דלא חשיב בית לכל שאר דיני התורה או דילמא לענין חנוכה א"צ בית, והגדר הוא "דירה", וכיון ששייך בו דירה חייב בנר חנוכה??

ד. הפרישו כהן השורף את הפרה ללשכה הבירה לשבעת ימי פרישה האם חייב בנר חנוכה? האם נימא דכשם דפטור מעיקר הדין ממזוזה דכיון שאסור לו לצאת משם לא חשיב כדירה, ולכן אף אינו בתורת נר חנוכה, או נימא דכמו דלגבי מזוזה סברי חכמים דמתקינים לו מזוזה כדי "שלא יאמרו כה"ג חבוש בבית האסורים", הרי הכא נמי, נימא דצריך להדליק נרות חנוכה כדי שלא יאמרו דהוא חבוש בבית האסורים??

ה. כהני בית אב שהיו ישנים בלשכת בית המוקד, האם היו צריכים להדליק נר חנוכה שם?? האם נאמר כיון שהיו ישנים ואוכלים שם בשר ומנחות הקדשים נמצא שעיקר דירתם שם? או דילמא כיון שלגבי אכילה חשיבי כמשולחן גבוה קזכו לה, א"כ אין דינם כקובעים דירתם אלא כדן אכסנאי שעל בעה"ב רמיא חיוב זה, והכא כיון דבעה"ב הוא "גבוה", פטורים מאחריות זו לגמרי??

ו. שתי אפשרויות לפנינו: או למטה מג' טפחים או למעלה מי' טפחים?? איזה דין חמיר יותר?? האם י' טפחים שעניינו לאפוקי ש"לצרכו הוא דאדלקא", או יותר מג' טפחים דעניינו הוא שכל זמן שהוא פחות מג' טפחים לא משייכים את הנר לאדם המדליק אותם, אלא לקרקע רשות הרבים?? לאיזה חשש צריך להזדקק יותר?

ז. אסקופת כרמלית שניצבת בפתח ביתו, דהיינו: אסקופה זו גבוהה מקרקעית רה"ר כשיעור ד' טפחים או יותר, אבל שווה לקרקעית ביתו, ובא להדליק את הנרות ע"ג אסקופה זו, מהיכן שמין שיעור ג' וי' טפחים, האם מקרקעית רה"ר או מקרקעית האסקופה ורשות היחיד??

ח. אילן שעיקרו ברשות היחיד ונפו נוטה לרשות הרבים, והדליק ע"ג נופו, לדעת רבי דסבר שדי נופו בתר עיקרו, האם חשיב "טפח הסמוך לפתח" דהא נופו חשיב כחלק מהבית, או דילמא כיון שעניין טפח הסמוך לפתח הוא משום הפלגה והיכר, לא חשיב?

ט. "חצר שיש לה שני פתחים צריכה שתי נרות", צ"ע: בית שהוא כאשלו של אברהם אבינו, והיא מפולשת - שיש לה ד' פתחים מד' רוחותיה, האם צריך להדליק בד' הפתחים, או דילמא: לא היה צריך להדליק שתיים, אלא מטעם "דחזי האי לא חזי האי" דהא יש לה שני פתחים משתי רוחות, אבל כאן שהבית הוא מפולש ואפשר לעבור מרוח אחת לאחרת בתוך הבית, נמצא שכל רוחות הבית חשיבי כרוח אחת??

י. אדם שהחזיק בקרקע שלש שנים והביא עדים שדר בבית זה שלש שנים, ולמעערע אמן אין ראייה שהוא לא דר שם או שייצא בלילות (ב"ב כט.), אבל הוא מביא עדים שלא ראו נר חנוכה דולק בפתח הצירו, האם יש בטענה זו לרעע את חזקתו כיון דהא על פי תורה חובת ה"דר" להדליק נר חנוכה, ואם לא ראו נר חנוכה דולק בפתח הצירו ע"כ שלא דר בה באותו זמן, או נימא: יוכל להשים עצמו רשע ולומר, אמן דרתי שם אבל פשעתי ולא הדלקתי נרות חנוכה, וצ"ע.

יא. גר שאין לו יורשים ומת קיי"ל: דכל הקודם ולזכות בקנייניו זכה, ובלבד שיעשה מעשה בגוף הקרקע, אבל לא סתם מעשה אלא מעשה המועיל לטובת הקרקע, ולכן אם כורת עצים, בודקים את דעתו אם נתכוין ללקוט עצים או ליפות את הקרקע, אם ללקט עצים לא זכה שהרי מעשהו זה הוא לא למטרת הקרקע אלא למטרה אחרת וכהנה וכהנה... נסתפקתי: מזה הדין אם חנך בית זה בהדלקת נר החנוכה, דהנה: הדלקת נר החנוכה היא חובת הבית ונמצא שעשה מעשה בגוף ולטובת הקרקע אבל מאידך יש לומר: כיון שכל זה אינו לטובת הבית אלא לטובת הדר בבית שוב אינו לטובת הבית???

יב. קיי"ל: סומא פטור מהדלקת נר החנוכה (מ"ב תרע"ה סק"ט), צ"ע: פוזל, והוא - "מי שראיית עינו מעורבבת עד שרואה את החדר ואת העלייה כאחת" (כלשון הרמב"ם), ובמצבו הנוכחי אינו יכול בשום אופן לראות שמונה נרות נפרדים, האם נימא דלגבי דין מוסיף והולך דינו כסומא, שהרי במצבו זה לעולם לא יוכל לראות שמונה נרות, אלא תמיד יראה אותם כמראה של "מילא קערה שמן והקיפה פתילות" דפסול, נמצא א"כ שאינו בתורת מוסיף והולך ואפילו ידליק שמונה נרות לא יעלה לו אלא לגר אחד?

יג. נער בר מצוה, שהדליק נר החנוכה בשקיעה שקודם צאת הכוכבים שבה נתחייב בכל המצוות, האם צריך להדליק שוב דהא הדליק בשעה שספק אם כבר נתחייב במצוות?? האם נאמר דספק דרבנן לקולא ויצא או ספק דרבנן לקולא לא נאמר אלא לענין שלא נתחייב ונמצא א"כ שלא יצא בכלל כשהדליק בזמן שהוא ספק חיובו מדרבנן??

יד. צ"ע האם טומטום חייב בנר החנוכה, דיש סברא לומר שיהיה פטור, דהא כל מה שנשים חייבות בנר החנוכה הוא משום ש"אף הם היו באותו הנס", שהייתה הגזירה שכל בתולה הייתה נבעלת להגמון תחילה, נמצא א"כ שרק בראיות לביאה היה אותו הנס, אבל טומטום שאינו ראוי לביאה אולי לא היה באותו הנס כלל, וצ"ע.

טו. לדעת רש"י (שו"ע סי' ע' ס"ב) קטן פטור מקריאת שמע, ואפילו הגיע לחינוך אביו פטור מלחנכו לזה המצוה, כיון ש"אינו מצוי אצלו באותה שעה", צ"ע: האם לדעת רש"י כך הדין הוא אף לגבי נר החנוכה, דהא גם הדלקת נר החנוכה הוא באותה שעה?? או נימא כיון דעיקר מצות נר החנוכה הוא מדין "שאל אביך ויגדך" הרי יש כאן בחינת חינוך על דרך סיפור לקטן כפי שמצינו בפסח דיש בו דין "והגדת לבנך", ויהא צריך לדאוג בכל מיני טעדיקי כפי שצריך כליל הסדר כדי שהקטנים יהיו נעורים כליל ההדלקה??

טז. הרואה נר החנוכה מברך שעשה ניסים ושהחיינו, צ"ע: מה הדין אם ראה נר החנוכה, ושכח ולא בירך, ואח"כ שוב ראה, האם יכול לברך, או שהפסיד ולא יכול לברך? האם ברכת "ראיה" זו מסווגת לשאר ברכות הראיה כרואה זיקים וברקים שאם ראה ולא בירך הפסיד מכאן ואילך, או דילמא: ברכת "ראיה" זו שייכת לברכת המצוות, וכל אימת שרואה ועדיין לא בירך, עדיין רמיא עליה ברכה זו כמצוה?

יז. הלך ברחוב העיר כליל שלישי של החנוכה, וראה נר אחד דולק כדן נר איש וביתו ובירך, ולאחמ"כ ראה שלושה נרות דולקים כדן מוסיף והולך, האם יכול לחזור ולברך על תוספת ראית ההידור ברכת שעשה ניסים או דילמא: כשם שבהדלקה עצמה אינו יכול להוסיף בהידור, אלא כל זמן שלא פירש מעיקר המצוה, כך הוא גם כאן, שכיון שכבר בירך על ראית עצם המצוה, לא יכול יותר לברך על ראית ההידור??

יח. הרואה שתי ראיות: נר החנוכה, וברק, איזה ברכה צריך שיקדים? האם ברכת "עושה מעשה בראשית" דתדירה, או ברכת "שעשה ניסים" דמקודשת טפי, דהא שייכת לברכת מצות נר החנוכה דפרסומי ניסא?

יט. קיי"ל: "פועלים העושים מלאכה אצל בעל הבית, כברהמ"ז אומרים ברכה ראשונה כתקנה, ושנייה פותח בברכת הארץ וכולל בה בונה ירושלים ואין אומרים ברכת הטוב והמטיב כלל", יש להסתפק: אם אותם פועלים צריכים לומר "ועל הניסים" האם נימא דלא עדיפא מברכת הטוב והמטיב שלא אומרים אותה? או דילמא פרסומי ניסא שאני?

כ. בזמן מלכות בית השמונאי שנטלו שני כתרים, כתר כהונה וכתר מלכות, נמצא שהכה"ג היה גם כה"ג וגם מלך, יש להסתפק: מה הדין אם שגג אותו מלך וכהן בדבר שזדונו כרת ושגגותו חטאת, האם היה מקריב כדן כה"ג "פר של כהן גדול" הקרב על הפרוכת ועל מזבח הזהב ונשרף, או כדן נשיא - דהיינו מלך שמקריב "שעיר נשיא" הקרב בחוץ??

כא. בגמ' יבמות (צ): איתא: "ראב"י אומר: שמעתי שבי"ד מכין ועונשין שלא מן התורה ולא לעבור על דברי תורה אלא לעשות סייג לתורה, ומעשה באחד שרכב על הסוס בשבת בימי יוונים והביאוהו לבי"ד

וסקלוהו, לא מפני שראוי לכך אלא מפני שהייתה השעה צריכה לכך" וקשה טובא: ומאי ראייה, הא כיון שבימי יוונים מקרי "שעת השמד" וצריך למסור נפש אפילו על ערקתא דמסנא, א"כ יש לומר שמה שסקלוהו הוא לא על סייג על על מ"ע גמורה של מסירות נפש?

כב. צריך עיון: בירושלים המקודשת, האם היה שייך דין אכסנאי, דהא קיי"ל: ד"ירושלים לא נתחלקה לשבטים" ובגמ' מגילה (כו.) "אין משכירים בתים בירושלים מפני שאינן שלהן רבי אליעזר בר' שמעון אומר אף לא מטות", וא"כ צריך עיון כיצד היה דינו של אכסנאי בכזה בית? הרי אין לבעה"ב שום יתרון עליו בבית זה? דהא גם לבעה"ב הרי בית זה אינו שלו?

כג. לשיטת הרמב"ם שסובר לגבי קידוש החודש ע"פ הראייה, שאם באו העדים אפילו בסוף החודש הרי החודש מתקדש למפרע, יש לדון: מה הדין אם לפתע באו עדים ביום ג' של חנוכה והעידו שנראה בזמנו, ונמצא למפרע שהיום היה יום ב' דחנוכה, האם נימא דדין מנין המוסיף והולך תלי במנין הימים, וכיון שנתברר למפרע שמחר הוא יום ג' הרי למחר שוב ידליק ג' נרות, או דילמא כיון שכל דין מוסיף והולך הוא משום "מעלין בקודש", כיון שהדליק היום ג' הרי למחר ידליק ד' ולא איכפת לן שהוא יום ג' דחנוכה.

כד. אדם ששכח והדליק נר חנוכה בעצם ליל שבת, האם חשיבא מלאכה הצריכה לגופה, האם נאמר דכיון ד"הדלקה עושה מצוה", א"כ התכלית של ההדלקה היא לא שיהיה דלוק, אלא עצם "פעולת" הדלקה לשם פעולה ולא איכפת לן שלא תצמח מזה התוצאה שיהיה דלוק, נמצא א"כ דהוי מלאכה שאינה צריכה לגופא, או דילמא: התכלית היא שיהיה דלוק, אלא שגדר ותנאי תכלית זו צריכים להשתלם בשעת ההדלקה??

כה. קשה טובא: השמן שבו נעשה הנס, הרי שכן בכל שמונת הימים בתוך בזיכי המנורה במשך שבעת ימי הנס, נמצא א"כ שמיד כשעלה עמוד השחר נפסל בלינה? בשלמא למאן דסבר (באחת התשובות של הב"י): שכמות השמן נהייתה איכותית שכמות יום אחד נהייתה איכותית שמספקת לשמונה ימים, הרי בסוף לילה הראשון כבר היה פחות שמן והיות ו"יש שיעור למים" דהיינו שכלי שרת אין מקדשים אלא כשמלאים בשיעורם ממילא לא נתקדשה אבל למ"ד שהנס נעשה בשלהבת ונשארה כמות שמן כבתחילה במשך שבעה ימים מאי איכא למימר?

כו. אדם שאין לו בית, ודינו ככל "רואה" נר חנוכה, ונעשה שלוחו של חברו להדליק לו נרות החנוכה בביתו, יש להסתפק: אם יכול לצאת ידי ברכת הראייה ע"י ברכת "שעשה ניסים" שמברך לחבירו? ולכאורה כיון דכל המחייב שלו הוא הראייה וכאן שמברך על הדלקת חברו הרי קודם מברך ואח"כ מדליק נמצא שקודם שמברך קודם שנולד המחייב של ברכתו,

כז. קיי"ל "נר חנוכה וקידוש היום נר חנוכה קודם משום פרסומי ניסא", וצ"ע: מה הדין באופן שיש לו בחצירו שני פתחים וא"כ צריכה שתי נרות על שני פתחי החצר, האם גם הנר של החצר השנייה קודם לקידוש היום?

כח. צ"ע: מה היה דינם של כלי המזבח שעמדו כך מפורקים מכ"ה בכסליו עד א' בניסן? האם דינם היה כקדשי בדיק הבית שחייבים עליהם משום מעילה או כהזמנה בעלמא??

כט. לגבי מזבח הקטורת קיי"ל (זבחים נט.): אמר רב גידל אמר רב: מזבח שנעקר מקטירין עליו קטורת במקומו, נסתפקתי: מה יהיה הדין במנורה שנעקרה, האם גם שם נאמר שידליקו שבעה נרות על רצפת ההיכל במקום המנורה?

ל. יחיד שקיבל על עצמו להתענות שני וחמישי, ולאחר שנדר באו חכמים וביטלו מגילת תענית, מה דינו של אותו יחיד האם הוא יכול לקיים נדרו, או לא? אם נאמר שכיון שמגילת תענית בטלה, אזי חנוכה ופורים בטלו יחד עם כל מגילת תענית, ומעכשיו הם כתקנה חדשה נמצא א"כ דאותו יחיד צריך להתענות מדין "אם נדרו קודם לגזרתנו יבטל נדרו את גזרתנו", או דילמא נאמר שביטלו כל מגילת תענית "חוץ" מחנוכה ופורים, וא"כ הגזירה הייתה כדמעיקרא, ונמצא א"כ שגזרתנו קודמת לתעניתו ואינו יכול להתענות?

לא. לחידודי, על דרך שמחת החג: הגה כתב המ"ב (תרע"ב סקי"א): "ואם בא לביתו קודם עלות השחר ומצא בני ביתו שהם ישנים מן הנכון שיקצם כדי שיוכל להדליק בברכה, היוצא א"כ, אדם הנצרך לחבירו הישן לצורך מצוה, מן הנכון שיקיץ אותו משינתו, א"כ קשה: דהרי חכמים התפעלו ואמרו (קידושין לא:): "צאו וראו מה עשה עובד כוכבים אחד לאביו באשקלון ודמא בן נתינה שמו בקשו ממנו חכמים

אבנים לאפוד בשישים ריבוא שכר והיה מפתח מונח תחת מראשותיו של אביו ולא ציערו, אדרבה, למה נמנע ולא העירו?? היה "מן הנכון" שיעירו כדי שיוכל לזכות את חכמים באבני האפוד??

לב. קיי"ל: הדין נס בנר המערבי ש"נתן בה שמן במדת חברותיה וממנה היה דולק ובה היה מסיים" (שבת כב:), ולא היה כבה כל היום, צ"ע: האם הנס זה שהתרחש בכל הנרות הכפיל עצמו והתרחש גם על הנר המערבי??

לג. בעה"ב שיש לו חצר שיש לה שני פתחים והרי צריך להדליק אף בפתח השני משום חשד (תרע"א ס"ו), והנה אירח אותו בעה"ב אכסנאי בביתו, ואותו אירח אתאכסן במקום הפתח השני, האם נימא דכיון שיש לאכסנאי פתח בפ"ע, הרי חיוב ההדלקה שבפתח השני, נסתלק מבעה"ב וחל על האכסנאי או לא?? אם האכסנאי יפשע ולא ידליק, האם יש חסרון בעה"ב משום חשדא, או על אחריות האכסנאי לבדו פשיעה זו?

לד. תמיהא רבתא: דהנה לגבי מנין הנרות איתא בגמ' דמעיקר הדין "נר איש וביתו, והמהדרין נר לכל אחד, והמהדרין מן המהדרין לילה הראשון אחד מכאן ואילך מוסיף והולך", מה פלא הוא שהשו"ע השמיט כל זה לגמרי, ולא כתב אלא (תרע"א ס"ב): "בלילה הראשון מדליק אחד, מכאן ואילך מוסיף והולך אחד בכל לילה עד שבלייל האחרון יהיו שמונה", למה השמיט עיקר הדין דנר איש וביתו??

לה. לאותה שיטה המובאת בב"י, שחילקו אותו פך לשמונה חלקים, וכל יום הדליקו שמינית מכלות השמן, צ"ע: אותו כהן שהדליק נר המנורה באותם שמונה ימים, האם היה מברך על אותה הדלקה, האם כיון שלא היה בו כשיעור, נמצא שנעשה שלא כמצותו, וכי סמך על הנס ובירך על סמך שיהיה נס (בשלמא אחר ג' ימים ששמן זה אתמחי כשמן של נס ניחא אבל בג' ימים הראשונים האם סמכו על הנס)??

לו. "ושלא ישמרו שבת", צ"ע: ישראל שאנסו אותו לחלל שבת, האם נתחייב הטאת? האם נימא דכיון דמסקינן ד"מלאכה שאינה צריכה לגופא", והא ישראל זה כיון שלא עשה מלאכה זו לצורך תועלת המלאכה, אלא בשביל להניצל מהמציק, נמצא שמלאכה זו לא נעשתה לגופא?

לז. "ושלא ימולו את בניהם", כתב הרמב"ם (פ"ז מהל' קרבן פסח ה"ו) "היו שליש הקהל טהורים ושליש זבים וכיוצא בהם ושליש טמאי מת אותן טמאי מת אין עושין את הראשון ולא את השני אין עושין ראשון שהרי הן מועטים לגבי טהורים, ובשני לא יעשו שהרי מיעוט עשו בראשון" יש להסתפק בזמנם שהיו הרבה מתיוונים ומסתמא היו הרבה שלא מלו, ונמצא א"כ ששליש הקהל טהורים, שליש מומרים, ושליש ערלים, האם גם בכה"ג הטמאים לא היו יכולים לעשות לא את הראשון ולא את השני, או דילמא שאני מחמת מומרים??

לח. מובא בשם הגר"א: שהשיר של יום שהיו אומרים בבית המקדש בחנוכה היה "מזמור שיר חנוכה הבית", וצ"ע: מתי היו אומרים שיר זה?? בשלמא בכל מועד השיר המיוחד לכבוד המועד היה נאמר בניסוך קרבן מוסף, אבל בחנוכה שלא היה מוסף, א"כ קשה: מתי היו אומרים אותו, וכי תימא בתמיד של שחר והא קיי"ל: "שיר של יום דוחה שיר של שבת", דשיר של יום לעולם לא היה נדחה?

לט. "בית שמאי אומרים: יום ראשון מדליק שמונה מכאן ואילך פוחת והולך", ואמרינן שם לחד שיטתא: טעמא דב"ש כנגד פרי החג, וקשה טובא: דהא עיקר טעמא דפרי החג מתמעטין והולכין מפורש ברש"י בפרשת פנחס (כ"ט פ' י"ח): "פרי החג כנגד שבעים אומות דמתמעטין והולכים וסימן כליה הוא להם", וא"כ מה שייך האי טעמא גבי נר חנוכה, וכי נר חנוכה מדליקין אנו כנגד האומות שמתמעטין והולכין, והא אין אנו מדליקין אלא על נר מצוה ותורה אור?

מ. מתנאי "כסות" שחייב האיש לתת לאשתו בכתובתה הוא "מדור ששוכר לה בית ד"א על ד"א, ותהיה רחבה חוצה לו" (לשון השו"ע אבה"ע סי' ע"ג ס"ב), משמע שבזמן הגמ', היו שני בתים חלוקים, אחד לאיש ואחד לאישה, אלא ששני הבתים היו פתוחים לאותה חצר (ואינו חייב ליכנס למדור שלה אלא מלילי שבת ללילי שבת, כך מבואר בכתובות סד:), והנה צ"ע: בכה"ג, כשבא להדליק נר חנוכה בפתח החצר, האם צריך להדליק שתי נרות כדי ששני בתים הצריכים שתי נרות, דהא יש כאן שני דיורים, או דילמא כיון שסוף סוף "שולטים בנכסיהם שווה בשווה" נמצא דרשות אחת היא לשניהם, והדלקה אחת מועלת לשניהם??

מא. מרן הגר"ח קנייבסקי בספרו טעמא דקרא כתב: דהיות וטעמא דמדליקין משמאל הוא "כדי שיהיה מסובב במצוות" הרי באופן שיש כבר מצוה אחרת בימין כגון שחברו הדליק כבר משמאל עדיף כבר להדליק בימין, ויש להסתפק: מה הדין אם מדליק ותפילין ברוע שמאל שלו, האם חשיב שמסובב

במצוות, לענין שבכה"ג עדיף להדליק בימין? ואח"כ מצאתי להמאירי שכתב ז"ל: "כדי שתהא מזוזה בימין הנכנס ונר חנוכה משמאל ויבא בעה"ב בתפיליו ובטלית מצויצת, ביניהם חונה מלאך ה' סביב ליראיו ויחלצם", משמע דגם לאחר שתפילין בורעו אי לאו דמזוזה בימין לא היה מוקף במצוות.

מ"ב. אם לא היה לו מקום בצלוחית להניח בו שמן כשיעור חצי שעה, מה עשה? נקב שפופרת של ביצה ומלאנה שמן ונתנה ע"פ הנר בשביל שתהא מנטפת כההיא משנה דפרק במה מדליקין שבת (כ"ט:), צ"ע: האם נחשב לו אותו שמן שבשפופרת להשלים שיעור השמן של חצי שעה? האם נימא מידי דהוה גבי שבת דחשיב מכבה אם מסתפק, ה"נ חשיב כחלק מהנר ומצטרף לשיעור חצי שעה, או דילמא שאני הכא ד"הדלקה עושה מצוה", והיינו שצריך שיתן בה שמן כשיעור הזה כבר בשעת ההדלקה, א"כ בשעת ההדלקה עצמה צריך שיהיה שיעור חצי שעה בלי כל עיכוב

מ"ג. במשנה מדות (פ"ב מ"ג): "ושלוש עשרה פרצות היו בסורג שפרצום מלכי יון, חזרו וגדרום וגזרו כנגדם שלש עשרה השתחויות", וצ"ע: אם תקנו השתחוואות כנגד מקום הפרצות, משמע שראו חז"ל במקום זה שהוא מסמל את הנס שנעשה לישראל, וא"כ היה ראוי לברך שם עוד שתי ברכות שתקנו חז"ל, חדא מה דאיתא בריש פרק הרואה בברכות (נד): "הרואה מקום שנעשו ניסים לישראל אומר ברוך שעשה ניסים לאבותינו במקום הזה" דלא גרע מאבן שישב עליה משה, דאע"פ שבאבן זו לא הייתה המלחמה עצמה אבל כיון שאבן זו מסמלת את מלחמת עמלק צריך לברך שם, הכי נמי יברך על מקום הפרצות, ועוד ברכה אחרת יש שם במשנה: "הרואה מקום שנעקרה מזמנו עכו"ם אומר: ברוך שעקר עכו"ם מארצנו?"

פרשת השבוע - מקץ:

מ"ד. הנה ברש"י בפרשת וישב איתא: "שהיה זיו איקונין שלו דומה לאביו", ובפרשת מקץ: "ויכר יוסף את אחיו והם לא הכירוהו" שהיה עם חתימת זקן, וזה תמוה מאוד: בשלמא: כל זמן שיוסף היה בלי חתימת זקן אזי אפילו שהאיקונין שלו היה דומה... סוף סוף כיון שלא היה לו הדרת פנים בזקן הרי הוא לא דומה ליעקב, אבל עכשיו שגם איקונין דומה וגם היה לו זקן, א"כ היה ממש כדיוקנו של אביו, א"כ האחים לא הכירוהו???

מ"ה. "שנתקצרו עשר שנים משנותיו של יוסף על שאמרו בפניו עבדך אבינו י' פעמים ולא מיהח", וקשה: א"כ מדוע לא מצינו שנתבע על שסיפר לכולם שוב ושוב על אותו הלום שחלם שאביו עתיד להשתחוות לו כ"עבד.. ולא חש לכבוד אביו, שלא ישתחווה לו?

מ"ו. בפרשת וישב: "וישחטו שעיר עיזים ויטבלו את הכתנת בדם", "דדמו דומה לשל אדם" (-רש"י), וקשה: דהנה, גבי נבזראדן, כשהגיע להיכל וראה שם את דמו של זכריה, "אמר להון מאי היא, אמרו ליה דם פרים וכבשים, אייתי פרים וכבשים ולא אידום, אייתי כל מיני דמים ולא אידום, אמר להון אי אמריתו לי מוטב ואי לא אנא מסריקנא לבישרא דהנך אינשי במסריקין דפרזלא" (איכה רבה פ"ב פ"ד עוד עיין בסנהדרין צו:), השתא נבזראדן ידע להבחין בין דם שעיר לדם אדם, ויעקב אבינו לא ידע, אתמהא?

הוצו לה' כי טוב כי ל-ד-ו-ל-פ-אצו!!!

אמישים שנה!! ברוך?? אני אחיך לך שני יהיה!!!
 מאיפה אני יוצר?? אמה יוצר מאיפה? פשוט מאז?
 אה הסבל אנחנו עוברים!! אה הנסיונות אנחנו עוברים!!
 היות ואה הסבל אנחנו צריכים לדבוק אז משמים מסברים
 שהוא זק יהיה בלחמים שלנו!! הנסיונות הם לדווק לא
 מדל ומדבר בלחמים של הכותוב שלנו!!
 אבל הישועה?? הישועה היא כבר לא שלנו!!! כי
 הישועה היא שלו- של בורא עולם!! הישועה היא לא
 בלחמים שלנו! זה כבר בלחמים שלנו!! של בורא ע-ו-ל-פ-א
 אמה יוצר מה זה ישועה בלחמים שלנו??

כי ל-ד-ו-ל-פ-אצו!!!

אמה טוב כמה אופקים מצריה שמה שיזכור...
 זה הלחמים של הסבל שלך!!
 אבל הלחמים של ישועה הי?? זה לא כמה אופקים!!
 זה כי ל-ד-ו-ל-פ-אצו!!! זה בנין ובני בנין דוסקים
 בטרה ובמצוות בנין ערפי ערפי!! לא יחשו מפיק ומפי זיך
 ומפי זיך זיך אחי ה' מדגה ועד עולם!!! כש'אמרי
 ה'!! כשה' מושיע אז הלחמים שלו זה מדגה ועד עולם!!
 כי ל-ד-ו-ל-פ-אצו!!! גמא כוסית... שוגים לחיים...

עוד 250 שנה זה סופו... שית אלפי שנין מיוצרים לקיזם...
 ואז אמה גשב בעולם הבא חול שולחנות ערוכים בידין לא
 ראיה אלוקים זולתיק... וגענין וגענין... ולא יהיה סוף
 וקץ לענין הזה... ואז אמה פראוס גשאל אה עזמק:
 מאיפה זה?? אמה קיבלתי אה זה?? על מה ולמה?? מה
 כבר עשיתי?? ואז... אה גמאלו מאוז מאוז... אמה גבני
 שלפני 350 שנה... היה לי איזה קושי בזמנו... היו לי
 נסיונות והגבתי עליהם...

עוד שזם מאה שמיים ומחם לחאריז אריז מאה לחיון
 מחם מאה אלף שבד מאה שמיים ושמינה שנים!!! בארז
 הימים שאמה גשב שמה בעולם הבא ואמה גענין שם
 מ"חור שחיון כל מלחך וברייה יכולים לשעור..."
 אמה פראוס גשאל אה עזמק: יחד יחד יחד: מאיפה
 זה?? איך קבלתי כזה שני עזום?? מה עשיתי שקבלתי

אמה בחור אלטרי... אמה כבר גקוד בשיזוכים שנגייס...
 רבש'ע: מה קורה?? אני כל הצלחן צודק ומגבאל?? אמה
 שומע אומי בכל?? אלוקי: אקרא יומס ולא גענה וליה
 ולא צוחיה לוי?? ווא'ס טואט מדן??
 בחור יקר!! קשה לך?? שפכ צמדזי כחיס?? נהגה??
 עכשו קח 20 ש"ח... לך לקיוסק... גקנה שרי בכניו ומצונות
 געשה קיפוס... זכית בפיוס!!! בא אני עכשו אנבא לך מה
 הולך להיות עוד אמישים שנה בזיווק!!!

עוד אמישים שנים בזיווק... באצור אופש טבג זיך...
 גיזך החמנה של הנכד האחרון שלך בעשתי"ח... והבן
 שלך יקוד שמה עם המטאטא כמו המנהל של החומנים...
 ואמ"כ. אחרי שכל המברים של החמן יפנו אה השטח אחרי
 שהצמורה גמקפא... יוד השלב של הגמנוות
 המשפטיגו... והצ'אק יקרא לך ויושיב אותך... אה הסבא
 והסבא ומז עם החמן והכאה... ואחרי שהוא יעשה לך
 גמנה אמה לבד... אז הוא יקרא ל-כ-ל-כ-ל
 המשפחה המורחבת שלך... הבנים החמנים הכואב...
 הנכדים הנכדים... הכואב של הבנים... הנניוס והנינוות...
 והוא יוד אלוס כואס אהצטופל סביב (וסביז ריזיג-
 הסבא מ'... שלא זכית עריון אדגה מי הוא...) והצ'אק ירצה
 לפרוס אה כ-ו-ל-פ-א!!! והוא יגמק ויגמק ויגמק...
 והוא יחיוק אה הצ'אק ויסגל... ואז הוא יצדק:
 אהצטופל!! אני לא גופס אה כ-ו-ל-פ-א!! והוא יגמק
 עוד!! ויזטופל עוד!! והוא שוב יגמק!! ושוב יזטופל!!
 וכו'י האי ואו'י... והוא פשוט לא הצ'אק לפרוס אה כ-ו-
 ל-פ-א ואז אמה גמבל אחורה ויגמק אה כל השטח
 היצן שמנסה אהצטופל מאחוריך ללא הצ'אק... ואז אמה
 גמקו' בכו ומשאל: מי יוד לי כל אלה?? באיזה זכור
 זכיתו אהעמיו כזה שטע בישראל???? ואז גבני (אם
 גצ'אק אהיזכר...) שלפני אמישים שנה היותו גקוד חזי
 שנה בשיזוכים... והגבאלתי והגבאלתי... והיה נראה לי
 שהקדיה פשוט לא מקשיב... אבל הגמלחזי והמשכתי
 אהגבאל... והנה הגמלחזי!!! זה מה שיהיה עוד

כזה צולק הבא אין סופי? כזה אסקפריא המאירה באור
 אין סוף?? ואם גמאלף מאוז מאוז להיכנה ואם גלוא...
 אז אמה גבנה שלפני 164397838683879300 שנים...
 באמצע הימים... ישגב במצב אונל בארומג צרב ולמצ לך
 על האשון איזה לשון הרע כזה עסוי עסוי... והיית אויב
 אויב!!! אומר את זה... אבל (שכר את האשון והגבירה
 ולא אמרת... וזהו!!! כאן נלמי הסיפור!! ומלכ וצד עכשו
 "על כל רגע ורגע שחדס חוסס פיו זוכה כשכילו
 לחור הגנוז שחין כל מלחך וכריה יכולים לשער..."
 הרע הקשה הזה המחיר שלו נגבה 2 -

שובי נפשי למנוחייכי כי ה' גמול עלייכי!!!
 (פשי... את יכולה להיות רגועה... אם ה' גמול עלייכי... אז
 זה במחויב של ה'... אל ירד בזניך (פשי... אל גבצדתי על
 כל הקשיים שדברתי... זה היה כבאי!!! הקשיים היו
 במחויב שלי!! אבל עכשו החסס של ה' זה במחויב שלי!!
 מן המוצר קראתי י-ה!!! המחיר היה במחויב שלי...
 ענני במרוחב י-ה!!! המחיר נכר לא במחויב שלי!!
 זה נכר במחויב של י-ה בורא צולק!
 שגב לך במור ימי: אם היה לך היוס ויט קשה!! אם
 המלחמה למחור הכל!! אם צדקת לבורא צולק למוק
 המושק!! נלמי?? עכר היוס הקורר הזה?? מוציג אומ
 ב"ובשם ה' אקרא אנא ה' מלטה נפשי"?? אני
 אומי לך: לך לקיוס... גקנה שמפניה!! גמזג כוסים...
 כניס בכי... היוס הקשה הזה היה קשה במחויב
 שלך... אבל האור והישועה שמצמח מיוס קשה זה במחויב
 אלקיוס!! שובי (פשי!! שובי למנוחייכי!! זה כסר!! ה' גמול
 עלייכי!! את ביוס טוב!! גלוא גלוא!!
 כי ל-ך-ו-ל-פ-ק 1308!!

אתה ארבו... כל היוס מסימס (נצק... הגקשורג כל היוס
 מנפשה אורג... כמה זמן זה?? אורג אורגיוס... אולי
 אפילו שגדים שנה... ארבו ארבו!!! אל גבהא!! הראשון
 שפנה אליך בניווי 8-7-3-1!!! היה ישעיה הנביא:
 שבעו דבר ידוד הוורדים אל דברו אמרו אוזיכם
 שזאיכם מנדיכם למען שמי יכבד ידוד וגראה
 בשמונתכם הם יבעו ישעיה הנביא נכר יצד שהלילה
 8-7-3-1 גהיה (נרפג באינס שהס יהיו שונאינס!!
 מנזינס!!! ארבו ארבו: ישעיהו הנביא רוצה לפיט אורג על
 העלבו והפגועה... הוא למשיק שם ואומי: כי באשר
 השמים הוודשים והארץ הוודשה אשר אני על ה
 עמדים לפני זאם ידוד בן גלמוד ירעכם ושמכם:
 הסב שלנס הוא במחויב שלנס!! מחויב של שגדים שנה!!
 אבל השני שאני אמן לנס על העלבו הזה הוא במחויב
 שלי!! במחויב של השמים המצויס והאלי המצשה!!!
 אבל זה לא נלמי כזה... המטא שאורה גקשורג עושה...
 היא אמנס במחויב שלהם!! קצב השמחה... קצב
 אטישחיוג... אבל העונש הוא שלי!! העונש שהס יקבלו זה
 נכר במחויב שלי... מחויב של אין סוף!!! וינעאו וראו
 כפרי האנשים הפשעים בי כי תוכלתם לא תמות
 ואשם לא תכבה והיו דראון לכל בשער: יוס ובא
 והטלזיס של אורג משנינס לא יומי!! האש לא גבנה!!
 הם יהיו לנראון ל-ך-ו-ל-פ-ק!!

כי ל-ך-ו-ל-פ-ק 1308!!

אבא: גרצ אלו... אל גבויק או אלדלה לח' אלה..

בלבד האמרון ארה"ב (שמה סוף סוף ארוומה... היזד הסוף
 לביצה העלוקה... בלבד זה הוציאה ארצות הברית
 בצורה השלמה את החייל האמרון שלה מזירק... אל אב
 לא האמין שזה יארוך כי הרבה זמן-! גשע שניס!!! אל
 אב לא האמין שהאלמה בזירק גבה כי הרבה זמן!!
 הנשא בוש היה בטוח שזה צניין של שושה אופשיס... קצת
 הפגזות מאויר... כמה פעולות צבאיות בוששה וזהו...
 באומות הכי פסימיות הוא לא האמין איצה בזו הוא
 (כנס...) הוא לא האמין שזה יגבה 4500 מיליון מלצב
 ארה"ב... 1-60.000 זיריקים ואלדלה וטריאליון דולר
 הוציאו שכי אשבוז ארה"ב בגקופה כאלו קשה זו...
אז באמת באמת מה הוא אשבי? איפה היוגה הטעו
הצוללה?? מה היוגה ההוא. ומה הם המסקנות??
גקשיב טוב: אהילמא ? ? ? מאוז מאוז קל!!
אבל אמך ? ? ! אמך זה דבוצג חיים!!!
 זריג בוש לא טעה!! ממש לא!! אהילמא בזירק ? ? ! זה
 באמת לא סיפור גבו... בשבו צבא ארה"ב אדמוז מול
 צבא של כמה זוייס כורזיס זה באמת צניין של 3 אופשיס!!
 ובאמת כך היה!! הלאמה באמת נאמרה טח גקופה
 קצרה... הלאמה אמנם נאמרה... אבל העזיריקים?? צניין
 (שארזו זיריקים... כורזיס (שארזו כורזיס...
 זכשו זירק אהמיל אקס את העזיריקים... אבזר איג...
 אהסביר אהם שנגאי אהם אקבל את השלטון הצב...
 הצמקוקרטי... ההוג... אטובג... אזה... אהסביר לכוזיו??
 ניסוי פעם?? זק... זק גסה אהסביר אזו כורזי שמשאם
 או אדצוב את כל הויכוח שיעז או סוני ואהגרנכז בחיים
 האזריחיים המשופרים שלו... זק... גסה... ארה"ב ניסגה...
 אגה יוצד מה היוגה הגובה?? עשרות מכוניות טפג...
 מאוז פמודים... ואלפי אלפי הרוזים... וגשע שניס של בזו
 וזם שא"א היה אהוציב את צבא ארה"ב מזירק...
 על מצב מה?? על מצב הלאמה?? לא!!
הלאמה (נאמרה כבר מלמלן... אלא על מצב מה?? על
מצב המיוק!! על הניסיון אדצוב אדיריקים... אהסביר אהם
 מה טוב אהם... כן אהם... ריק אהם!! לא אלף אבז אחר...
 הנשא בוש לא העלה על דעתו עז כמה קשה אזו כורזי
 אהבין צניין!!! הוא אקב במשבון ריק את הלאמה!! אבל

הוא לא אקב במשבון עז כמה מסובך א-ל-כ-נ-ד
 כורזי... השבד זה נאמר... והואו.

שיס אב אקופה מדניונג: מה קרה במנוכה??
 כל יאז זוכר מה למנון בקיזור שו"ד... כל באור יוצד את
 לשון הרמזים... וכל אבזק יוצד את לשונו של הטור שהובא
 בזה"ל במשנה ברורה (גר"ד סק"א) ז"ל:
 בבית שני כשמלכו מלכי רשעה גזרו גזירות על ישראל
 ובטלו דתם ולא הניחו אותם לעסוק בתורה ומצוות
 ופשוטו ידם בממונס ובכנותיהם ונכנסו להיכל ופרצו בו
 פרצות וטמאו הטהרות וזר להם לישראל מאד
 מפניהם ולחכום לחז גדול עד שריחם עליהם חלהי
 חבותינו והושיעו מידם והצילם וגברו בני חסמונאי
 הכהנים הגדולים והרגום והושיעו ישראל
 מידם וחזרה מלכות לישראל מאתים שנה
 בקיזור: בשני מיליון: המשונאים ניצחו את היווניס!!
 זה מה שקרה במנוכה!! וזה מה שאננו אומרים בז"ל
 הניסויס... בזוכ?? בזוכ!!
אבל לא!! טעו!! אס גיש אב: אננו כחצט ולא
מגימסוס אנושא של ניצחון הלאמה... אננו כחצט ולא
מצבקים על זה... ריק בז"ל הניסויס" אננו מצבקים את
זה... וההצורה הזו היא זס לא מצבג... (אס לא הצביר
על הניסויס אינו זירק למצור... כל הנושא וכל הצביר שדלו
 2022 מנוכה זה דווקא נס פג השמן!!!
 אמה מצבקים (כיו שמונה ימים?? על נס פג השמן!!
 אמה אומרים הלא השלם!!! במשך שמונה ימים??
 כי הנס של פג השמן הגמגם כל יום במשך שמונה ימים!!
 אגה שומע?? מי שבהאל של מנוכה יכוון שהוא אומר הלא
 על ניצחון המשונאים טעו בזו!! ההלא בכלל לא (גקן
 על זה!! (יש אולי מהרש"ל בגשובה שאומר שיק ביוס הראשון
 זירק לכוון בהלא זס על (צבא) הלאמה...
כל ההלא והופאה (גקנו ריק על נס פג השמן!!
מה הפסג בזה??
 אמה כחצט ולא מגימסוס ניצחון הגבוה?? הכי גלוג יוון
 היוגה גלוג מאוז קשה... היא המשיכה צנייהם של
 ישראל... ולמצוס אלף גבו... עס כל הכבוז וההגש והאבזוב
 למצווה הצלקת (כיו מנוכה... ועס כל הכבוז אפיסומי
 (ינס שמצ"ל מאוז המלכו בזה... אמרו הכל... מצווה

העבודה של אבא של יוס'ה זה להצליח לייסד את הנח
 לחיות לבי ולחשף את בורה מבוקר לאלה... האלה
 האלה הגרמאנאים שמטבבים עם בשוק...
 אבא יקר: אין ברירה... יום וזבא ויוס'ה יקרא דניו... וזבא
 יום שהוא יזא למבוא... וזבא יום שהוא יזא את העולם
 הגדול... אם לא גבין אותו לזה... אם הוא זבב את
 יחשף לניסיון של העולם ללא מיון והכנה מוקדמת... או
 וזבא... כל המיון של לא יעזור...

הדליקה בפנים והוסיפה לחוץ לז עשה כלום
 זריק לדג זק להצליח במבוא!! זריק זק למך את יוס'ה
 איך למבוקר זק זק המפגים והניסיון שמטבבים
במבוא!! זריק שהאור גרה למינה את שם עמוק עמוק
מבוקר... וזקד זק המוצה... שהיה מדובר זק בקובנה
 של המושק שמשא במבוא... שהאור גרה יווה את יוס'ה
 זק כשהוא יזא למושק שבמבוא...

מזשה באבא את שווקא מאז מאז היקר בהצלק
 ניוג מנוכה... הוא הצליח בשמן זבא למאכל... והקפיד
 להצליח בזמן... אבל למרות שהוא היה זריק זק... בכל
 זבא לא זמנו או בניו גלמיו חלמים... זמנו או איזה
 יוס'ה שהמטבב ברוב וכל השכונה רדפה למנו
 אותו אבא ניש ארזבא ואמר: רזבא רזבא: נגבב במסג
 שגב צל נב: שהרגיל בנר הויין ליה בניס תלמידו
 חכמים??? איפה זה??? אגה יוצד מה רזבא ענה או??
 אמר או רזבא: נכון!! את המיחרא שלי בזל נב עמו ב
 אגה יוצד... אבל שגב מיחרא שלי בזל נב עמו א... שם
 נגב: חמר רזבא: נר חנוכה שהניחה למעלה
 מכ' חמה פסולה כסוכה וכמבוי!

אגה הצלק ני מנוכה למזלה מדשמים אמר!!!
 אז נכון... אמנם הצלק בשמן זבא למאכל... ועם פגול
 הפלא... ועם כל כל ההיזורים וכל הצדוותן שיק ים... אבל
 מה אפשר לעשות... "למעלה מעשרים חמה לז
 שטוח זה עינח..." האור גרה הנה שהצלק בז
 שלק היה גבוה מיו... המיון שלק היה גבוה מיו לטוח
 הראיה והמושק של יוס'ה... הנר מצווה הנה א-ה
ה-ז-ו-ז יוס'ה... לכן הוא יזא יוס'ה... זבא זבא
 חללים מדי מדי על חללים...

כשיוס'ה אצרי הבינה דם ניסיון נוסח דרב שנת 2012...
 אבא לקח אותו למטה והמילוי למר או בזמנה על כל
 הענינים שהיו בזמנים... על השיפוט... על הזב בטל...
 על הברדצ'רי בדניו... על חיוב הקבר... ואז אסיו...
 נכה בשביל הצובצבן שבקצב... אבא הוסף עוד במבן
 קטן ואמר: מה אגה מושב. כל זה! רק ל-ז-ו-כ-ה
 להיזד לזמנים!! אבל יש הרבה אנשים שיש לזמנים הם לא

זכוכ להיזד... יוס'ה הסגל בדניו גלמיו באבא
 ואמר: נכה?? זה הזכוכ שלק?? אם נכה... מוויח
זכוכ!! אני למפס זכוכ מלמור... למרוב יש להיזד
 זכוכ טיפה וזב (למנו... וקובוב אל הצד...
 וכשרה פדס ה' ישמור שיוס'ה... במקום לזב ולמנו...
 הוא שמק במירח למנו... אבא הסגל עליו בדניו
 כאלה... כאלה כאלה... ואמר: מה אגה מושב לק...
 אגה מושב שגן ערן ישמקו במנווי?? שגן ערן יהיו
 סטנדים ומלמור... וכלם ישבו ולמנו!! עשרים וארבע שדג
 בזמנה!!! ואם לא גשב ומלמור אגה לא גבנה להיזד
לז ערן!! יוס'ה מיוק מיוק של חמים על אבא ואמר:
 למנו דליק אבא... אם הישמל'ק שיש או בלמנו - אני
 מיוק הזוכה למר הספר אם אזלך זה (קרא לז ערן)...
 אז... אז איך מוויח!!! לז ערן הנה אגה... מצוי
 אפילו עכשו... רק גמין או מוויח...

אבא יקר: פונה אליך רזבא!! אם אגה רוצה שהיו לק
 בניו גלמיו חלמים!! אם אגה רוצה שהבן שלק יזא
 למזלה למזלה במזלתי ה... אז יש גנאי למזכ!!
 נר חנוכה שהדליקה למעלה מכ' חמה פסולה
 לא גבוה!! לא למזלה מדשמים אמר!! ואפילו לא למזלה
 מדשמה טפחים!! לא!! גרז למטה... גרז ליוס'ה... גרז
 איתו בזבד דניו... ברזא שלו... מיון ארז על פי
 זריכו... גרזיק את הנר למטה מדשמה טפחים... גרז לז...
 גרז איתו ברזא שלו...

אז נכון אבא יקר: אגה אמנם אומז במזנה גבוה!!!
 הזובה שלק בזבוג ה' הוא גובה של עשרים אמר!!
 האוואי עליו... אבל אל גשכ... אי שם למטה (משא יוס'ה
 הקטן... ארט דניו למנו... רוצה זק הוא לטעם
 ולראות כי טוב ה'... אבל אי אפשר... לא שלטא בק דניו...
 לאט לאט!! (גמס לקרב את הזובה שלק למשק שלו... אם
 הפנוי מידו אסכ... אז יש לק רשום לקרב אותו למשק
 שלק זכ'ם לפי רבו ואשה... וזיק)

במילוא פרישה לעזרה נגמ: וישיראל אהב את יוסף
 כי בן זקונים הוא לו מגיזם אנקאוס:
 בר זוכים הוא ליה!! בלה?? בלה יוסף היה חכם יותר
 מכל שאר האחים?? אחי רשיו בשם המדרש:
 "שכל מה שלמד משם ועבר מסר לו!!"
לכאורה זה מאוז גמול: הרי כשדקב אבינו נכנס אישית
 שם ועבר הוא כבר היה בן שישים וארבע... כבר הרבה
 הרבה לפני כן הוא היה "אישי תם יושב
 אודותים..". הוא הספיק ללמוד בישיבה של אברהם
 שהיה זקן ויושב בישיבה... הוא הספיק ללמוד את התורה
 ר' צמשק איצטרי הצולה ומסקה... הוא היה מוצר בלימוד
 עם סמו וצמק... את כל הגמרה הצולה הצו!! את כל
 זה הוא לא יומצ אר יוסף!!! רק מה?? רק מה שלמד
 משם ועבר!! ועל זה! על זה יוסף נקרא חכם יותר
 מכולם!!! מה היה כי? מיומנ בעיקר הלימוד של שם ועבר
 שהיומה בזה חכמה יותר מיומנ יותר מאברהם ויותר
 מוצחק?? למה צווקא את הגמרה הצו ראה ידקב ללמד
 את יוסף יותר מכל שאר האחים??

הגשונה היא:

כשצחק שלח את ידקב ללכת פננה ארס לבית אבן... ידקב
 אבינו מאוז פמו... אני אמנץ אוקר ומצ אמי עם סך
 השמן... את כל השטיין וה'איש גמ יושב אהליס' שדשימי
 במשך שישים וארבע שנים אני אוקר אמי לעזוב... אבל עם
 כל הכבוד אפך השמן הזה... אחרי הכל הפך הזה עם
 היומ צ'אק רק בטח הביטו!!! בטח היושב אהליס... כל
 הגמרה הצו שלמדתי הודיעה לי כשהייתי ספון אי בטח צ'
 אחי של האכה... והנה דכשיו... דכשיו אני בעמד פגאוס
יוצא... יוצא לעולם הצו... הפך שמן הזה דכיון לא
 מוכשר אהליס במו... אני רק אצ'יק את הני... גבא
 פגאוס הוא שאינה מצויה... איצה ניסיון מלבן או מדשיו...
 ומכנה את כל החומניות שלי... אין ברירה!! לפני שיוצאיק
 לעולם הצו!! לפני שממילוא אהצ'יק את סך השמן ב-
 א-ו-פ... קוצם צ'יק למפס בית מנוכה מיומנ שלמדתי
 מלמד מול רומג הסדרה של מופס כסאיו...

איפה קונים את הבית מנוכה הזה??

איפה מומציק גמרה שיהיה לה כח לעמוד מול ידקב אבן
 גמרי ומריז מצווג שמריגו?? מול שרו של דשיו??

ישובת שם ועבר!!!

כאן צ'יק את הגמרה של שם!! אוטו שם שהצ'ולא לעמוד
 בטח גומב נח שנטאלה בטח מבוול של יושמג הארץ
 לפני האלוקים... אוטו שם שלמדתי מיו מול עולם שלם של
 שמימג וכו'... את הגמרה שלו צ'יקים ללמוד!!
 אוטו דברי שלמדתי (בוא מיו מול מול הפלגה!! דמד מיו
 באמנוט מול מול שהכריז מלמחה נגד בוכא דולק!!
 הם הכמובט!!! אצ'אם צ'יק אהמנץ איך מלמחים לקרמ
פכים קטנים ו'אהאי בקצמ אור שירש את ההרבה
הרבה מושק... איך מאיכים את ני המצווה ומרה אור
 גם מול כל החומות הנושבות... את אוטו פכים קטנים
 האלו שלמדתי משם ועבר... אוטו אקא אי לממרו צ'יק...
 דליהם אמצור כשאשמג אוטו במדברי ובוק... ועליהם
 אלמס עם שרו של דשיו... ומס אנצמ בסוסו של דברי!!!
הפכים קטנים האלו הם הם שאיכו אי עם שגמרי אי
 השמט!!! אחרי ידקב: אני שומר את הדברי... אני יודע שיוסל
 דמג עם הוא ארעג לערווג מצינים ולעמוד מיו ו'הממוצ
 מול ניסיונות קשים ומרוס... אין ברירה!! מייבוס ללמד גם
 אוטו!! את מה?? את הפכים קטנים שלמדתי בישיבת שם
 ועבר איך אהאי בטח המושק!!! איך עומציק מול מבוול
 של לכאוק... צור פלגה של כפירה... אני אשמור על אוטו
 פכים קטנים כבב דניו עם ני בית משמנאי... סאז אוטו
 פכים קטנים ואיכו את המושק עם בואג גואל...
 אבא יקר!! אין ברירה!!! עם ידקב יומצ רק את יוסל את
 מה שהוא למצ בישיבת שם ועבר!! עם רק יוסל היה צ'יק
 אהממוצ מול כל המושק!!! אבא היוס...?? היוס זה לא
 סוג שככאלו!! כולנו עומציק מול מבוול של לכאוק!! כולנו
 צ'יקים ללמוד בישיבת שם ועבר!! כולנו צ'יקים ללמוד איך
 מאיכים את המושק... כולנו מייבוס אהמלל מושק עם האור
 גמרה של מנוכה... אצ בפקשה... (רצ למטה מ'י טפחוס...
 ונאי איוסל'ה את רה'ר... משל אוטו לעולם עם ני מצוה
 ומרה אור... בהצלחה... מנוכה שמח...

כ"ה בכסליו: אנוכא ה - (ב/בביו) משכן אבנה...

עם ישראל עסקו במלאכת המשכן... כ"ה בכסליו (גמרה)
 מלאכת המשכן... (ו) ... זהו... השלמתו... עם ישראל רצו כבר
 לזשג מנוכח המשכן... אבל לא!!! אלה הקב"ה: אפ
 המשכן היה ביה שלם!! שאני ריק מבקר ובא בו... הרי כיון
 שגמרתם את מלאכת המשכן הרי השלמתם את הבי
 שלם... אפשר לזשג מנוכח המשכן...

לא!! אלה הקב"ה המשכן הוא לא ביה שלם -- שאני
 מבקר בו!!!! אלא ביה שלם -- שאם זכור לבקר בו!!
 אפ המשכן הוא הבי שלם... הרי את הבי שלם אני
 בונה!!!! אז אמנם (כון) ... (גמ' אפ' אלק בבניית הבי...
 גמ' אפ' את מלאכת המשכן... אבל זה ריק אלק...
 בבניית: חפילו שהשם יורדת מן השמים מורה
 להביא מן ההדיוט... זס אחרי שגמרתו את מלאכת
 ההדיוט!! דעוין זה ביה שלם!! והבי שלם זכיר ביה שלם!!
 זכיר את האש מן השמים שאני אויב!! כל זמן שאני לא
 אדעה זכר דעוין לא הושלם המשכן!! כי אפ' יכולים
 להשלים ריק ביה שלם!! אבל ביה שלם?? ריק אני יכול
 להשלים!! ריק כשדעה רצון מלפני אהויב את האש מן
 השמים... ד' אז המשכן שלם דעוין לא הושלם!!! זו הסובה
 מנוכח המשכן היתה ריק בא' בניסן!!

כל זה כלפי המשכן וביה ראשון!!! שהם היו ביה של ה'
 מבנה -- אמנו!! כלפיהם.. הרי מלאכת המשכן היא ריק
 בזר' מורה אהבא מן הדיוט... בדלמא שנתנה יד סלמא
 בבניית הבי... אבל!!! כשמצדדים על ביה שני!!
 שקדושה היתה פאובה... בבית שני שהוא היה ביה
 שלם -- עם הקב"ה... אפ ביה שני הוא ביה שלם!!!!
 הרי ביה שני שהשלמתו את מלאכת המשכן... היד הזמן
 לזשג מנוכח הבי...

כלפי מנוכח המשכן של ה' מבנה -- אמנו
הרי הגאריק הוא א' בניסן!!
אבל כלפי מנוכח המשכן שלם -- עם ה' מבנה...
הרי הגאריק הוא כ"ה בכסליו!!

א' בניסן!! וכ"ה בכסליו!! שניהם גאריקים של מנוכח המשכן!
איזה גאריק ויג' אשוב??
איזה גאריק ויג' מצוין בהיסטוריה היהודית??

שלם הקיפה מצוין: ביה המקדש... מה הוא??? בא
 גקשוב שני זכרים: או שאלתי: שהמקדש הוא ביה של ה'
מבנה!!! ולו יש את הרשום והזכור אהיכנס בבית שלם --
מבנה!! או דילמא: המקדש הוא ביה שלם!! ביה מיון!!
 ויש לנו את הזכור שהקב"ה בא לבקר בבנינו!!!!
 (ו) ... מה אבה אלה?? כשאהר לזיד לביה המקדש...
 איפה היד?? האפ היד לביה שלם -- עם ה' ה'
 מבנה... או שהיד לביה של ה' מבנה -- אמנו!! ביה
 של הקב"ה שיש לנו את הזכור אהיכנס בו...??

זו היתה (קודם ההבדל) אהיכ כל הזכר בין המשכן
 וביה ראשון לבין ביה שני וביה משלמא!!!!
ביה ראשון היו ביה של ה' מבנה -- אמנו!!!!

ואילו ביה שני היה ביה שלם -- עם ה' מבנה!!
 אפ גמ'... זו היתה (קודם ההבדל) בין ביה ראשון
 לביה שני: כלשון הבריתא (יומא נא:): חלו חמשה
 זכרים שהיו בין מקדש ראשון למקדש שני וחלו
 הן חרון וכפורת וכרובים חש ושכינה ורוח
 הקודש וחורים ותומים... מה הלכנה המשלמא לל
 חמשה זכרים אלו?? כל הזכרים האלו היו זכרים שאין
 להם אחיזה ואפשרות בטח העולם הזה!! מקום ארון
 אינו מן החיזה!! הארון לפי כללי הטבע לא יכל בשום
 פנים אהיכנס בטח מקדש ששמו בטח עולם שיש בו גבולות
 פיזיקאים של חיזה ומקום... האפשרות החיזה שלם
 אהיכנס... איפה?? בבית של ה' מבנה!!! פוסט קריקט
 שהיא למדעה מהנהג הטבע!! שם ארון יכול אהיכנס
 אפילו אינו מן החיזה... רוח הקודש... אהיכ ומלמח... כל
 הזכרים האלו הם השגה שלמדעה מן המקום ולמדעה מן
 הזמן... כזו השגה יכולה להיזד ריק במקום שמשולל
 מהגבלת הזמן!!! כל החמשה זכרים האלו יכולים
 להימאצ ריק בבית ראשון!! ריק בבית של ה' מבנה --
אמנו!!! אבל בבית שני?? ביה שלם -- עם ה' מבנה??
 שנתנה במלמח ובמגבולות שלם... כל אהיכ חמשה זכרים
 כבר לא יכולים להיות!!!

פשוט וברור: שניה כנסו!! אלמנא' בניסן צד י"ב זה יחוס שאסורים בהספד ובגזנות... לא אומרים בהספד גזנות אלמנא קרבנות הנשואים שהקריבו על אנוכי המשכן... אבל אף מזה אין איזה דין מיוחד שיצד לנו ביחוס האלו... כל זה בא' בניסן!! כל זה בתנוכה המשכן שהוא בית של ה' - -- אמנו!! אבל ככה כנסו??? אור... אז התנוכה!!! אומרים שלונה יחוס האלו!!! שלונה יחוס מצאיקוס (תוהו!! שלונה יחוס אומרים על הניסוס!! כל מילוא גזנות בטלה ויחי התנוכה לא בטלו... אמנה??? בלמה (שגנה תנוכה ויגר נא' בניסן?? הרי שניהם יחוס של תנוכה המשכן???)

הגשובה היא פשוטה:

בא' בניסן אין לנו איזשהו!!! בית של ה' יגבר --- אמנו!! פדס היינו יכולים להשיג את זה... כשרוא הנבואה היוגה בדס ישראל... אז היה נח להתרחם ולהתגבר להתבטל בביטול הים ולהיכנס בבית של ה'... זה אצאבוננו הרב (אקרא מאמנו כבר למחלן!!! כבר למחלן כשנארב בית ראשון... אז התאריך א' בניסן... למחלן כבר לא בהשגה שלנו... אין לנו את הכח להתרחם ולהתבטל ולהתגבר מהגבולות של הדואס הזה... איזה תאריך כן (שאר לנו?? כיה כנסו!!! אה ההשגה של בית שני!! את ההשגה של בית שלנו -- עס הקביה! את זה אנחנו צדיין כן יכולים לעשות!! את התאריך הזה אנחנו (תגזו!! בתאריך הזה (אחרי האל הגדול!!

אבא שבשמים: להתרחם צד אלוך...?? אני לא יכול!!! אבל מה אני כן יכול לעשות...?? כלכלבי מושכן אבנה אל הדר כבודו!!! אני יכול לבנות אף כאן... בטח הדואס הזה... בית שלנו!!! בלמחוס שלנו!!! בכלאים ובכואוב שלנו!!! ואני אפנה אוטו ואטהר אוטו... ואקצט אוטו... כזו ששניג כבוצק גשרה ומחול 12...

בית שלנו --- עס הקביה:

התאריך המסוף הוא כיה כנסו!!!

כיה כנסו הוא יוס מסוף לבנות בית בלמחוס ובמחוסים שלנו... ולהוכיח ארמה שלנו את הנך מזה ומרה אור... אקרא את הפכוס הקטנים... את הכלאים הקטנים שיש לנו... את האב הקטן כמלא מלח סדקית (ששאר לנו... ואוטו אפטרם כזו אקבל את אוטו יגבר... נוכיז את שניג כבוצו יגבר אלמה מלמרה טפחים... (אני את האושק... שה' יגבר וזא אלנו... אטק הבית שלנו - שאלנו בנינו או!!! זה מה שאלנו

למחוסים כבכואו ההפסדה: רחום על ציון כי היא **בית חיינו** ולעלובת נפש תושיע במהרה בליבולנו... רצ"ע: אנחנו מצאבים!! אין לנו את הכואו כמו פדס... אדואר ואראור בבית שלנו!!! אנחנו מחוסים... אבל צדיין!! צדיין מה שכן (שאר לנו... זה לבנות בית אלמנא לא שלנו!!! אבל אל המסוף בית שלנו!!! בית חיינו!!! בית החיים שלנו!!! ובבית הזה אנחנו למחוסים אפניך וזלמחוסים על הקרבן ומלמחוסים שטפסוק אוטו ומבא אקרי אוטו... אז אנא למח: דאוב (פס גשוד בלמחיה בלמחיו... שלמחיו ה' אלוקינו בלמחיה ה' בלמחיו בית צד מלמח... בלמחיה וזא... הקס לנו יודה שזדה... תנוכה שלמ...

נ.ב. לגופא של חקירה, האם ביהמ"ק הוא בית שלנו עם השי"ת או ביתו של השי"ת עמנו?

ואמת היא שמצינו מחלוקת שנפגשים אנו איתה לאורך כל הש"ס שבפשוטות נראה שבנידון זה קמיפלגי: מצינו בכמה מקומות בש"ס את המשפט: **התורה חסה על ממונן של ישראל!!**

כשהכהן מגיע ליטול את הגחלים מהמזבח לצורך הקטורת קי"ל: שחותה בשל כסף ומערה לתוך של זהב... מדוע?? אומרת הגמ' ביומא: התורה חסה על ממונן של ישראל (יומא מד:!!) הקלפי שבה כה"ג טורף ביה"כ עשויה מעץ... מדוע לא מכסף או זהב?? "התורה חסה על ממונן של ישראל" (שם לט:!!) משמע שמתייחסים לממונן הלשכה כממונן של "ישראל"!! ואם הוא ממונן של ישראל יש מקום לחוס על ממונן, היוצא מכל זה שבית המקדש הוא ביתם של ישראל שהקב"ה מבקר בהיכלם!!!

אבל!! לעומת זאת מצינו בכמה וכמה מקומות להיפך: **"אין עניות במקום עשירות..."**

כשרוצים להשקות את הטלה של תמיד כדי שיהא עורו נוח להפשיט, הרי משקין אותו בכוס של זהב... (תמיד כט.) למה של זהב?? כי אין עניות במקום עשירות!! כשבאים להיטיב את הנרות מידי לילה במקדש, מניחים במנורה שיעור חצי לוג... שיעור שיש בו כדי הדלקת לילה שלם בלילי טבת הארוכים... נשאלה השאלה בגמ': והא בחודש תמוז צריך כמעט חצי מכמות זו... א"כ בחודש תמוז ימעיטו את השיעור? מדוע נותנים גם אז שיעור חצי לוג בחינם? עונה הגמ': אין עניות במקום עשירות! (מנחות פט.)

היוצא מכל זה: שגם אם ישראל עניים.. וגם אם יש מקום לחוס על ממונן של ישראל... אבל כאן?? כאן זה מקדש!! כאן זה לא ממונן של ישראל! כאן זה ממונן גבוה!! ממונן של עשירות!! כאן אין המקום לעשות דקדוקי עניות...

לכאורה זה המחלוקת ביניהם: מ"ד התורה חסה על ממונן של ישראל ס"ל שבית המקדש הוא בית שלנו!! כלשון הברכה רחם על ציון כי היא בית חיינו!! היא הבית שלנו!! והקב"ה שוכן ובא אלינו... ואילו מ"ד אין עניות במקום עשירות ס"ל שבית המקדש הוא בית של הקב"ה וא"כ אין כאן המקום לדקדוקי עניות... ודו"ק היטב,

ועדיין צ"ע: כמאן פסקינן, דמצינו ששתי הגדרות אלו נפסקו ברמב"ם, (ושמעתי שבשור"ת נודע ביהודה, האריך בזה)

היכן האצטורי שליטיא מצוי נר אנוכה ויגר בהינדור...

האק בזרוויסד של חול אלפי המסיוקים... או בזייט (אווה קונט) במוג המצומצם של בני המשפחה???

למדעה מאלל מסיוקים דומיוס נכר על הפראנצ'דיס... האקס הינדור ממש למחאקוס... ואז... אפגד הס הושלך בזייט המצרים... צמח הקורנר של האצטורי שליטיא (ראגה בעמ... הרבה הגרנד אביג המנוכיה... אמר לשם יאוג בזמיל ורמיו... ואז החל לברך את הברכות בקול... המסיוקים עצמו דעניין בצבקות והקשבו אל מילה... ברוך אגה... עדשה יוסיק לאבוינו יומיק ההם בזמן הזה!! אאאאאאא!! אמן של אלל מסיוקים!!! אמן של אלל יהודים שמפסחים את הנס של אנוכה!! אפילו מלאך איטאי כחוני דונה אמן בדל כחמו... ללא ספק: כל פמליא של מדעה דמנה והקשבה ברעדים אלו לברכה הזו!! שמו יגברק הגעול והגרנדס והגדלה בעולם מאומה הגקצוויט של יהודים שכאיש אמוץ בלב אמוץ למחיוס אמו ומפסחים את יוסיו ונפלאומו!! אין זך פרסומי יוסא דעול מצה!!! זה היי כל העניין של אנוכה!!! אהודג ואלה!! אבא!!! אני יוצה לזוג זך סוג... אולי אגה לא יוצד... אבל דם כל הכבוד אפרסומי יוסא הגעול שדשה כאן... הרבה שליטיא לא יוצא בהצלקה זו ימי אובג הצלקת הנר!! אפילו לא בוינדע?? אגה יוצד למה?? כי צין!!! צין פרסומי יוסא דים מצי' (דשה ריק ד"י אובג הנר!! והיי כאן זה ריק ביהנ'ס של האצטורי ולא הביט שלו. וא"כ הוא בכלל לא מייב אהדוק כאן ומחילא הוא זך לא יוצא ימי בהצלקה הזו... אז אני אגלה זך סוג: אפני מצי עדשה... האצטורי דמנ בזייט במחיצת בני המשפחה ואולי דעוד כמה מקורבוס... ואז ויק אז!!! הוא קייס מצווג הצלקת נר המנוכה!! אמנן ההצלקת שזביח'י אפסי לברך דליה כחבואר בשו"ע סומן גרד'א, אבל לא בטרם אובג... ואינו יוצא בה ימי... כמו כן: יש לציין שאמנן מקצת מן האצטוריים דוקריוס את בוגס ועושים דוקר צירגס במחיוס הסמוכוס אביח'י ובעה"ז אשבו צורה ויוצא בה... רבש"ע: אני לא מבין!! זול ברג טעמא!!! היי מה כל הטעם והעניין וההייוון והסובה והפנימיות אהצלקת נר המנוכה?? פרסומי יוסא!! (כח?? אק באלת כל העניין זה פרסומי יוסא... אז בינינו... יש אהשווג ארזד בין ההצלקת של האצטורי בזייט במוג המצומצם של בני הביט... לבין המדמנ נוכח הוג במדעה ההצלקת בזרוויסד של אלפי יהודים ויאיק ואלמיו שהמאסכו כולם כאן במוג אהודג ואלה??

אפסי אהשווג ארזד בין הפרסומי יוסא שדשה ד"י ההצלקת שלי בעמ הבנין של הישובה... שבקושי בקושי משהו רואה אומה... לבין ההצלקת המרכיזת בכניסה אירוש'ים שכל העולם רואה אומה?? יש ספק שההצלקת זו מפרסומא את הנס הרבה הרבה הרבה ויגר ממני?? אק כן... איך יגבן שדווקא אני מקייס מצווג פרסומי יוסא בהצלקת זו... ואילו הם לא?

ויצובא בארעא ויורא בשמי שמיא??

שדקב יוצד בזיווק!!! אבל ב-ג-ד-ו-ז-ח-ט איה יוסל (מצא!! ידקב יוצד שהוא מיי!! יוצד שהוא במחצית!! ידקב יוצד איצה יוסיונוג מריוס דובריוס דליו!! והוא אפילו... אפילו (גלה אליו בהקלל כשהוא דמנ בזיווקין הקשה בזוג!! (שמד זך מוצר...?? יוצה שאני אכוח זך? בא גשמד ריק אלן מההוכחוג: כשידקב אבינו ראה את הכתב המזואל בנ... מה הייגה הגעובה?? כתונת בני זייה רעה אכלתהו... מה זה חיה רעה?? אומר המצרים: סופו שתתגרה בו פוטיפר!!! וירא יעקב כי יש עשבר במצרים!! מה זה שבר?? ראה בחספקלריא של קודש שעדיין יש לו שבר במצרים... בקיצור: יוסל!! כשהמאמיוס מוצרים בלי שמדון... מה הגעובה של ידקב?? אב

כאנו יוצדים נכר מהחויגר את הסיפור על מכויר יוסל... שהמאמיוס השבדו בשבועה אמורה שלא לזוג אבא ידקב!!! הם הביאו כתונת שטבולה בנ... שבין שיוסל מ... ידקב אבינו קרד מלוגיו... המאבל דליו... דשריוס ושמיק שנה ישן על הרצפה... במשק שנים על גבי שנים היה בטוח שיוסל מ... והנה פגאוק... סרמ בג אשר הממילה ארזן או ביטירה דעוד יוסל מיי... ויפז לבו... הוא לא היה מסוגל אהמין... דע שהוא ראה את העולוג ששלח יוסל... ואז הוא האמין... שממ שמחה געולה וירד אראוג את יוסל בקיצור: אידקב הייגה ה-פ-ג-ד-ה גמורה שנודע או שיוסל מיי!!! אבל לא!!! גמפא למוד!! אבל זה לא נכון!!! אק גמבון היטב במצרים... גראה לאורך כל הדרך

משמעותי: אותי שכללתם!!! אחי רש"י: מלמד שחשדן
 שמוח הרגוהו או מכרוהו כיוסף!! כאלה... בלחיים
 אחיות: ידקב אחי: זה שמכרם אב יוסף זה ברוב אי...
 על זה אב לא זכירם לענו... השאלה היא רק מה
 דשים דם שמדון... האם מכרם או אפילו הרגם...
דג נאן ההוכחה הם לא מספיק ברורים... אב געקס
 אבה דיון וכו' להוכיח אבו... דכשו ניש להוכיח
 הומונו!! ההוכחה המפורשת: במצב מובא:

שאל מין אחד לרבינו חפשי שהמתים חיים
 חבתיכם חיים מודים וחתם מודים מה כתוב
 ביעקב וימאן להתנחם חילו היה יודע שהמתים
 חיים היה ממאן להתנחם. ח"ל שוטה לפי שהיה
 יודע ברוב הקודש שהור חי ואין מהכלין תנחומין
 על החי. אחי אב בכנו: כשקראו אב המצרים הזה
 מאב (דאב) אבה יודע אמה?? כי לא (דקס אי... אב)
 בדיוק דם אני שאב אב אבה שאלה של אבו חין... ואב
 רבין הקדוש דנה או שהוא שוטה... זאב אחי דם אני
שוטה... אמה?? אמה אבנו כאלו שוטים?? אמה זכיר אהיו
 חין בשביל אשאל כזו שאלה?? חיי יש חיון מאב שוט
 בשאלה הזו. שהרי אב אבן קו"ל: זכירה על החי שישב
 חן האב... אז איך ידקב לא קלט שאב הוא לא מצא
 אשכח... על כרח... כנראה שיוסף חיו...?? אכאורה זו שאלה
 מאב שאב... אז אמה רבין הק' חת' וכו' בכזה ביטול
 וקורא אי ואלו אבנו שוטה!!!

אבה יודע אמה רבי קורא אי שוטה??

כו... כו... חיו... באמת... גיבוי אי... מה אשגב... (נחמה אב)
 שדקב אביו ב-א-ח-א לא יודע שיוסף חיו... מה... אבה
 שוטה... אבה לא חבין אב שדקב אביו שמוח אקוקה
 במחנה... הבדיה האחרונה שלו זה אצטוב מסוף הדואס
 דג סופו ואדע אבה יוסף (מצא... גיבוי אי... אבה אבה
 חיו... אבה שוטה... אב סיונא קדושא ר' מאיר אבוזריא
 צידא לפני שושים שנה יודע ברוב הקדוש אבה (מצא
 אבה יודע שמת... אז שדקב אביו לא יודע אבה יוסף
 (מצא... מה... אבה שוטה?? אבה חיו?? אז אב געזב!! אב
 געזב אפילו אשגב שדקב אביו לא יודע אבה יוסף!!!
 אבה אקב (צופה חרבו הקדוש!!!

מרה מצו: זה כבר מצרים מפורש ממש!!! כשדקב אביו
 שוכ אב יודו והניח אב יו יחין על ראש אפריס ויב שאל
 על ראש מנשה... יוסף הצעיר דג דמקי (שאל... יוסף ראה
 נאן שגב ב' של מחיר יוסף... דוד פדס הפאיה... דוד פדס

(נאה... ואל געז אבה זה יאחי... יוסף לא יכל מסוף)
 להבאפק... בהיסטוריה הוא ניסה להציל אב יודע...
 מה הייתה הגובה של ידקב?? ידעתי בני ידעתי!!
 מה אחי המצרים... גשמד לחיים מפורשת: ימה חתה
 סבור?? מפני שהייתי שואל אותך בכל שעה מה
 עשו לך אחיך ולא היית חומר לי, סבור חתה
 שאיני יודע?? ידעתי בני ידעתי. (בראשית רבתי
 ויחי) אחי ידקב ליוס: אני יודע בדיוק על מה ההיסטוריה
 הגדולה שלק!! אבה אמנא אל פדס לא אחרי אי... אב
 אני יודע בדיוק שמכרו אב... אני יודע שמתוהו וכו'
 וישטמוהו בדאי חיוס!! בקיצור: כגב נאן אהדוא: שדקב
 אביו יודע ב-ג-ו-ו-ו-ק אב כו כל הסיפור!!!

אב!!! מאיך גיטא!!!

מה אפשר לדעת... יש דם צב שני אשגב... בדיוק כמו
 אסור אשגב שדקב אביו לא יודע... סוף סוף מאב מאב
 קשה אחי אב זה... סוף סוף חיי אין מקרא יוצא חיו
 פשוט... ומל המהלך של הסיפור משמד בבירור שדקב
 אביו פשוט לא יודע!! כגב אהדוא שהשבים הדלוח!!!
 כגב שדקב האבא! כגב שדקב בנה!! כגב שהוא לא
 האמין שהוא חיו!! כגב שהוא אחי: וכאשר שכו'א
 שכו'א!! מה זה כל המשפטים האלו? זה ברמה??
 ממה (פשי: אב הוא יודע... אז אמה הוא אחי: כי
 ארד אל בני אבל שאוכלה... ואב הוא לא יודע...
 אז מאיפה ה"ידעתי בני ידעתי" הזה?? אב ידקב
 אביו יודע... אז אמה הוא היה בטוח שהוא יראה פני
 גהינא... מפני שאין או שנים דשר בניס... חיי אדעה הוא
 יודע שיש לו!! ואב ידקב אביו לא יודע... אז איך פגאוס
 הוא (גלה בהקד' ליוס ברעיון הקשים של הניסיון החי...
בקיצור: סגור מפורש לאורג כל הדיק!!!
גבא'ס: ידקב יודע אבה יוסף או... או לא יודע??

הביאור בזה הוא כך:

יש שג הנהגה בדואס!!! יש הנהגה שמה מרה!!!
 ויש הנהגה שמה קופשא בריח הוא!!!
 הנהגה של מרה בהרבה מקומות סוגר אב הנהגה
 של קופשא בריח הוא!!! קב דולמא קטנה: הא'
 המפורשת: "שאלו לחכמה חוטא מה עונשו...
 שאלו לנבואה... שאלו לפרה... שאלו לפרה..."
 כגב נאן שאב אב הנהגה שמה מרה!! אבה

הקבל גשובה אהג... ואק גשאל אה ההנהזה ששמה
הקצוש ברוח הוא!! אהה יכוז לקבל גשובה אהרה...
 מי צווק??? שניהם צווקים!! שניהם סוג הכל במינוי שונוי
 בהנהזה אהה שהיא מוצ פי!! כולס אהה מדרנה אהה
 ששמה אין מוצ מלברו!!! בציווק כמו שייג מוצו הפ יז
 במינוי שונוי של הנהזה... אבל כולס אהה שם כולל אהה
 ששמה יועזבו פי'!!! כג בציווק יש הנהזה ששמה טהרה
 ויש הנהזה הקביה ושניהם אהה הכוהרה אין מוצ מלברו!
זששו שיש אב לקצוה גשובה מאוז:

מזצ אהה האמונה שלנו היא שקוצש ברוח הוא... --ו--
 - אהויהא אה הוא!!! כל זה בא-מ-ו-ן-ה!!
אבל!!! מזצ שני... באופן מ-ז-ש-ו-אננו מזווים
 אהפריז ביניהם הפרינה למורה!!
 קמ צומא: יאוש שלא מוצג... מה הציווק??? היו יאוש או לא
 היו יאוש?? אק גשאל אה הקצוש ברוח הוא... מה הוא
 יענה לק?? אין שום יאוש בדולס כל!! חפילו חרב חדה
 מונחת על כווחרו של חדם חל ימנע עממו מו
 הרחמים!! עז נאן הנהזה הקצוש ברוח הוא!!! אבל
 כשגשאל אה הנהזה הטהרה... כשגשאל אה אביו ורבא
 האק היו יאוש או לא?? מה הפ יענו?? מלמה עזולס
 בפריק אלו מציאות בצל נא... אביו אחי לא היו יאוש רבא
 אחי היו יאוש... הא... רבא: איק אהם מדיזים אחי שהיו
 יאוש... והיו יש הקביה בדולס... אין שום יאוש בדולס כל??
 עונה רבא: (כוון! אהם צווקים!!! אין שום יאוש בדולס כל)
 זה הנהזה של קוצש ברוח הוא!! אבל הנהזה הטהרה
 קובדג ששנוי מדה מקנה לעזן אה העזילה ריק אק
 מציטה אלו יאוש בדולס!!! אז אמנך האמונה שלנו היא:
קוצש ברוח הוא ואהויהא אה הוא!!

 כל מדה וכל מוצדז וכל מנויה שגמליז בכנה העזירה
 ומהסס אה ניסוי של הקביה היו גדה נהג רוח מאוז
 גזולה לקצוש ברוח הוא!!!
 עז נאן הנהזה הקצוש ברוח הוא!!! אבל בהנהזה
הטהרה יש כללס אהרים!! הנהזה הטהרה העזילה
 וצמחמה אה הפריסוחי ניסא אמנאק מציולס וכללס מאוז
 נוקשים!! מקוחו של צינא צפריסוחי ניסא (גדה עז פמ
 ביא מברו!!!! אמטה מי!! וצאא הכוכבים!! ויק
 באופניו האלו הטהרה מאפשר לקיים צין פריסוחי
 ניסא!!! אהה יכוז אמנאק סופגניוה אכל היוסיס והאגוופים
 ואנסוד עס רכבים שיש עזיהם מנוחה של מנוכה עס נאונים
 אהה יכוז לעשוה עס העלואו אזויס... ואהה גדה בזה
 החון נהג רוח... אמיה?? אהנהזה קוצש ברוח הוא!!! אבל
 מזצ הנהזה הטהרה?? לא עשה כ-א-ו-ק!!! עז עז
 שיקיים אה ההלכה הציוקה המומאמא לפי כל כללי
 ועזרי הנהזה הטהרה.. ועז שלא גדה אה זה... פשוט
 בטל מזה מוצרי סופריס ובהצלק נהג מנוכה!!
 עס אק יעמזו אפריס מסיזים ופריסוחו אה הנס... היו זה
 יהיה מלמז נוקא הוצ... מלמז שיעשה החון נהג רוח
קוצש ברוח הוא!!! אבל הטהרה?? הטהרה מונח בקרן
 צויה או שם בטפח הסחוק אפמ ביא של האצוהי
 ומלמנה אצוהי שיעז אביו וציווק כפי הגנאק
שהטהרה הטוהה!!! ועז שהיביה לא יעשה לפי הטהרה
 לא יעזרי אפילו אק מיליון מסיזים ופריסוחו אה הנס של
הקצוש ברוח הוא!!!

 כל זה ריק בא-מ-ו-ן-ה!!! אבל בה-ה-ז-ה??
קוצש ברוח הוא ציווה אהנו לעשוה הפרינה למורה
 ומהנהזה בדולס הנהזה של טהרה עס אק היא סוגרה אה
 הנהזה קוצש ברוח הוא!! בשני מילויס קוריאק לזה: לא
בשנים היא!! עס אק יהיה פשוט לנו קוצש ברוח הוא
 מזה שהיוס האש השנה!! אק הנהזה הטהרה שדיו ביא
 צינו של רבן למילא מילאו לעזר אה המוצש משום יקיא
 ומשום מנהג.. היו הנהזה קוצש ברוח הוא שבשנים לא
 גש עז כסא הציון אלא בכפול ובהגאק ובהסכמא
הנהזה הטהרה שבארץ
 ומדה: עס אק הנהזה קוצש ברוח הוא מוקסמ
 ומגפארה בהצלק נהג המנוכה שגשש ברב עס עז

ישנן הרבה אנשים שהחמו שלהם קטן מלהכיל ראש גזול
 כזה... וסגירה קיצונית שכזו... ואכארה בצצק!!! גבא'ס:
 היו בינונו... כל העניין הוא פריסוחי ניסא... אז מה אי עז
 פמ ביא מברו בטפח הסחוק... או ויט סחוק אפמ...
 מה אי צהיכ או שום בלויה מה אי אמטה מדהרה או
 מלמז ווגר... סוף סוף יש פריסוחי ניסא...

אי אפשר להסגיר מידעך שום 310... אבל בהסתבאות של
 ארץ... בהסתבאות של הנהגת המטה... היו אק מביאק
 את הכתוב והוא מוזאל ב33... 33 שניכר שהוא 33 של
 אצק... ויש פה את כל הסומנים המפולאים שיוסף מ...!!!
 היו דים שיקול דגה של מטה... בדניוים של ביון שאין לו
 אלא מה שדניויו רואה היו יוסף מ...!!!

אה... היו בשמים אני יוצד בזיכור שהוא מ...??
 (כון!! זה לא סגירה!! בהנהגה של השמים... בהנהגה של
 קופשא ברוך הוא אני יוצד שהוא מ...!!! אני יכול גם להגיד
 אך בדיוק מה הוא עושה בהגדים אלו... אבל אק דים
 שיקול דגה ומסקפיים בשיווי של הנהגה של מטה הוא
 מ...!!! היו דים מטה הוא 2-א-מ-א מ...!!! זה אלו
 מביאק של הנהגת המטה... ואק בהנהגה של מטה
 סימון זה מסוד בידי פחם חני מעמיד י"ב
 שכתים חינוני רוחה פני גהינס... היו כגה שדים
 הנהגת המטה רואים שהוא מ... אינ דים הנהגת
 המטה מקומו בגיהנס!! זה בשמים יוצדים שהוא מ...
 זה לא משה את המביאק של הנהגת המטה הממויב
 שהוא מ...!!! אני אמאל ואבנה ולא סג... אלא באמת!!
 כי באמת דים מטה הוא מ...!!!

זה שדים קופשא ברוך הוא... דים האמת האבסולוטי
 הוא מ...!!! זה לא מתייד ולא משה ארז את האמת של
 מטה הפועל אלו מביאק שהוא מ...!!! ורק... רק
 כשראו אידעק אביו הוכחו מוצקו מהארץ!! הוכחו
 שהוא יכול להוכח בדניוים בשיווי של מסקפיים של מטה
 שיוסף מ... אז ורק אז ומתי רוח ידעק אביהם...

13 היא העבודה הגדולה שלנו במג המנוכה!!!
 להוריו את אור קדושה של הקדוש ברוך הוא השליחית!!
 דג הנהגת המטה שבארץ!!

אקרא את הפריסומי נוסא... ואלד אלד השפדים משמים...
 ולהוריו אומא ארץ בזיוג מומאט לגדי מציא שבארץ...
 רק כק!!! רק באמצעו אש קדשנו במצויות וציוונו!!!
 ששאלא המ' והיכן ציוונו?? מלא מסור!! רק באמצעו
 הציות המומאט לגדי ומגאי המטה... 13 היא הדרך
 היחידה להוריו את אורו ומברך דג אמתה מדישה
 טפחים... העולם המוגבל שלנו לא יכול להכיל את האור
 העצום והנורא והאין סופי של אין סוף ברוך הוא... אלא
 רק באמצעו הממצד ששלו גדי מטה!!!

סוף סוף גפולה רחמי היא... אק ככה... אז מה זה משה
 אק זה לפני 10.14 דקור... או ארמי...

אק צופקום!!! באמת קשה לכול את זה!!
 אק צופקום שאיבא באמת קופשא ברוך הוא ואורימא
 מ3 הוא!!! אבל מה אפשר לעשות... כדג בשית אלפי שני
 אנתנו אומצים בשלב שקופשא ברוך הוא ואורימא מ3 הוא
 זה רק בא-מ-1-1-1-ה... אבל בה-1-ה-2-ה???

כדג... דניויו קופשא ברוך הוא ציווה אנתנו להנהיג הנהגה
 של מטה דם!!! דם אק היא סוגיה את הנהגת
 המטה!!! רוצה שאני אתן לך ראיה מהשטח?? גמאר
 לעצמך: מה יקרה אק ובא משהת אמצ מהשטח...
 ויעלו דיוק דיוק דם שמה מייב לו כסל... הוא יבא איתו
 שני דפים רמאים מצופלמים והם ידונו דגוה כשהה בדיו
 ומצאו דברים מכוונים... היו הנהגת המטה באותו רז
 מייב אומק אשק... ואמה גדוה ומשא... אה... היו
 איבא באמת... קופשא ברוך הוא יוצד את האמת שאני לא
 מייב אשק?? אז אני לא רוצה אשק?? מה הגשבה??
 כיוס... כל זמן שאין הכסא שלם היו קופשא ברוך הוא
 ואורימא מ3 הוא זה ריק 2-א-מ-1-1-ה!!! לא נוגר
 אך אלא להצדיק את הדין באהבה ולהאמין שהכל
 טובה!! ואשק את הכסל שהמטה ממייב אומק אשק...
 ואל משא... אין לך משה מה קורה דשיו בשמים... קופשא
 ברוך הוא בזכה ומ3 אומק... הקביה כועס... משהו דניוים
 מאנקת אביונים דמה אקום... הקביה עושה שביטה... הוא
 מכה את הפנסים... בזאלק הוא ידשה מ' איקוו ויה מלא
 (כמבואר בסוכה כט. שדל מדידו דגוה שקר המאורח
 אוקין...) ושלא גוד... אנתנו לא מקנאים באותו משהת
 שדשה לך את זה... אבל כל זה!!! כל זה בשמים!! כל זה
 בהנהגת הקדוש ברוך הוא!! אבל בהנהגת המטה אמה
 מייב אשק! ואק לא משא אנתנו (משא את שמת בית דין
 שיוציא מנהג כדוד!! אק לא גצויה אנתנו (ננה אומק!! כי
 כך היא הנהגת המטה!!

ידעק אביו הוא סוף מוצב ארצה וראשו מתיד השליחית!!
 ידעק (מצא דם בשמים ומ בארץ!!!
 ידעק אביו הכיר את שמת הנהגות!!

דם את הנהגת המטה ומ את הנהגת קופשא ברוך הוא
 ידעק אביו בהסתבאות של שמים הוא יוצד בדיוק מה
 קורה אי שם רחוק דם יוסף... בהסתבאות שליחית אי שם
 בהיכוא של זמנו מקורה במיכה של קופשא ברוך הוא

מי ביקש זאת מיוצג אחריו...

אז סוכנו... מלמד בכנה כהניס בהר הבי... משטר הגנדה של יוון כלמיני שנה... ניסגה להיערך דם כל הרצון הטוב
לול המיליוניס שרזיס כולס להינס להר הבי... הי דשו כל שביכאס שכולס יוכלו להינס בקלו וברוד... אבל זה פשוט
בלגי אפשרי... אחרי הכל מצובר במיליוניס. וכולס רזיס להינס ביוס אצו!! בשדה אצו!! ובשדה אצו.. בשדר המצרי
שהקוטר שלו מסך הכל דשר אמור... הצומק היה דצום... הצפיסוב נוראה... אנשיס מנדאפוס... (פדס זה אפילו הסטייס

באסו... היה זה בדרי פסא... שהיה זקן אצו ש(מנך) אלוו... דיון פסאוס 30:) בקיצור: סכנא (פשוט)!!

לא היוגה ברורה... בשילט פדולה דם דחייג ויושליס הוולט אדשו סול לצומק הדצום... כבר כמה אונשיס אפני סוכנו
י"ר הוודנה אפניו הצובור לקח אג שר המצורה אסיו בהר הבי... כרו אלצא פטרון לבדיו הצומס... ובסופו של סיור
הם האילו להרוב אג אפשריוג הישה להר הבי ארווגה העזיס ולטובגם הם פריצו שלוש דשרה פריצו במיל!!
בלקוס פמא אצו שהיה דצ היוס... מאוט יוס באה היווה... כל מי שהיז... היה יכול להינס בקלו להר הבי...
הוא נכנס באצו משלוש דשרה הפריצו בלי כל הסיוט של הצפיסוב... הצובור לא הפסוק אברק אג הזיו הידיון... זה
פטר אג הדומס... כמו המנהרה שממג הכביס במיון... וכלו מאלל סומך... או מאלל פי גליוג...

אבל לא!!!! המשונאים מאוב כצו על זה!! הם לא היו מסוליס אראוב אג הפריצו האלו!!!!

הם ראו בזה דקורה הפמא!!! וברוד!!! ברוד שרין היורה הישורה... שהמשונאים ניצחו אג היווניס... הצבר הראשון

שהמשונאים דשו (אחרי נס פך השמן) זה אצור אג אובס פריצו!!! זה ממש בדל המשונאים... הם כיכ שמו

שהפריצו האלו נצרו שוב... דצ כרו כך הם שמו... שהם גיקנו יז השמוואו כנצ יז הפריצו שנגדו...

רבש"ד: מה כיכ הפריצ המשונאים בפריצו האלו?? מה... המשונאים לא הבינו שיש צפיסוב דצומה... לא היה אנכס
להם שאנשיס מנדאפוס מרוב צפיסוב... לא היה אנכס להם שזקן אצו אפילו (מנך) אלוו?? ולא זו בלבד... מה היה
כיכ כיכ אשוב להם אצור אג הפריצו האלו?? ועוד אקן דלויס יז השמוואו??

אז נכון... כולנו יודעים אג הביאור המפורסם שאומרים בדלי הממשלה והמוסר... שהיז פריצו שפריצו היווניס זה לא
סגם פריצו... זה פריצו של חומה הפג... היה כן מלמה אפריז ולפמא אג המינוק שלנו ארוב... אינטינט... וצפה
המשונאים (אלמו!! אבל משוס מה... למרבה גבהמג... מצאמי אצו מנדולי הראשונים... רבינו הראבי"ה... שכוז

להדיא מהלך אחר גמרי (הובא בגויט מיוג פ"ב) ז"ל:

ובחו בני יון ופרטו י"ג פרלים כסורג. כנגד י"ג שיערי עזרה שיוכלו ליכנס בכל דל לעזרה

בהקדמה. ושוב חזרו בית השמונאלי וגדרוס כו' נגב נאן אהדוא!!! שדכ"פ אצדג הראבי"ה היה נאן מסך הכל

ויכח סכני: היווניס רצו אדשו פריצו כרו שהיה היווה!!! והמשונאים הגנצו... הם לא רצו שהיה היווה... הם
כניאה רצו ש... ש... שהיה צפיסוב... לא פמוג ולא יוגר... והצפיסוב הזו היוגה כיכ דלגה בהם במייס שהם דצו

גיקנו דלויס יז השמוואו... רבש"ד: מה הפלט בצה???

חובה למצא הבנה ומהלך לדרכו של הראבי"ה... חלילה לא נחזור בנו מהמהלך והיסוד המוכר לנו... אבל עכ"פ
לשיטתו של הראבי"ה... עלינו לתת את הדעת כיצד הוא מבאר את פנימיות ענין הפרצות???

שהוא רוצה אלמוג כל המייס... מטג הכרה ברורה...
אלצאג אדבו זה כשולן!! זה סוג ב'!! לא ככה?? דצ
נאן הכל טוב!! איפה למחילה הבדיה שלו?? הבדיה
הדולה שלו... זה... זה אבא שלו! האבא היקר... הישר
באצם... בן גרה אמנו... ורא שליס מרביס... אהב
גרה... ומקפיד על קלה כבמחורה... אבל סול סול הוא
בדל במל!! אבא שלו מנהל משבנוג... ואס אבא שלו הוא
אכן מנהל משבנוג... זאת אומג: אלפי המינוק שאני

אפני כמה שבדוג קבלגי מנכג... זו מלדה באור ישיבה
צדיר אג מצוכוגו... אפניק גולל המנכג בדובז קל:
אכבוז מדרכג גליון אצ (נצבו): יש לי מבונה קשה... אשמו
אס גמיומו אצה באצו הגליונוג... כולנו אונכנו בישיבה
שהגבאית הוא אלוז הגרה!!! מיןכו אומנו שאברק כולל
זה הגבאית!! אצה אננו שואפוס!! כל באור ישיבה שאל
להיוג אברק שיושב ולומד כל המייס!!! כל באור ישיבה כיוס
מצהיר מפורשו (בין אס הוא אומז בזה בין אס לא)

קבלתי אבא שלי הוא סיפור של כשלוש!!! אבא שלי הוא סוג
 ב'!!! אבא שלי באיזהו מקום לא כי כנסת!!! לא ככה???

אז מה גאמר איתך?? לא!!! אם ושלום!! אבא שלך הוא לא
 כשלוש!! אבא שלך הוא סוג א'! אם ככה... אם אבא שלי
 הוא סוג א'... זאת אומר שיש בדל ביה הוא סוג א'... ויש
 אברך כולו הוא סוג א'... אם שניהם סוג א'... אז בשביל
 מה לכתב ללמוד ככול???

אם גאמר לאבא שלי הוא סוג א' הרי... --

אתה סוגר בזה את כל התינוק שקבלו בשיבה!!
 אני נמצא בין הפטים לסוף! בין כבדו של אבי שיקר לי
 נבגד עיני!! ובין התינוק שאומתו עליו מהישיבה (ומאז
 כנבדו ובעצמו...) איך מיישבים את הסגורה הזו??
 איך מלשיכים לבדוק בדרכי בלי להפוך את אבא שלי ללא
 כנסת!! אסור ב'!! אכשלוש! איך???

אם השאלה הזו הייתה מזוכה ספציפית של אהב מדי
 ושנים המשפחה היה זריח לענות או בפועל מזומזם
 יותר!! אבל מה (דעה... שלמרות הכוללים המלאים בלד"ר
 באבתיים שגרים אומנות... עדיין את הפתוח שבדים
 אמוץ מהאכאוסיה של בני הגרסה היקאים ושלמים הם
 בדלגים יקרים שקובצים דמים למה!
איך מה זריכים לשוב הבנים שלהם???

איך הם זריכים למה אומרים???

עצוב את ההורים... הדלל מכולל השכונת... יהוצי ירא
 שלים מרבים... מה הוא?? כשלוש!!! הגבאי של הביז כנסת??
כשלוש!!! והאנסטלטה?? כשלוש!!! ומה עם הרבה שלי
 מהחופה?? כשלוש!!! ומה עם המנהל של החופה שלי... גם
כשלוש!!! הגד... ומה עם המנהל של הישיבה... גם הוא
 אגבית כשלוש!!! לא אכפת לי... ככל... אני בעד... דווקא
 מאוז (אמז אי להפוך את כל העולם לכשלוש איתו... זה
 דווקא די מרעיד... אבל צבר אמר פה לא כי מסגרי אי...
 שכל כל היהדות המרדית... כל היהודים הטובים והיראי
 שלים... להפוך את כולם ל... ל... לא כי כנסת?? שאנשים
 שלא הולכים למחוי בדרך הישר?? לא כי (שמד אי)!!! סוף
 סוף מצובר באנשים שדושים רצון ה' במסירות (פשוט... להפוך
 אומם אסור ב'... אכטב להם על הגב: מכיר דושים
 ופגומים... זה כואב מדי... זה (שמד לא כי הגיוני...
 אם אפשר למנות את הגזירה הזו... זה ממש טובה!!!

האלה היא השאלה הזו כבר צדקת מהגרה:
 איך למצוא (וויקרא או ה') "...יעקב היתה מטתו
 שלימה, לפניו חברהם ילד ממנו ישמעאל וכל בני
 קטורה, יצחק ילד ממנו עשו וכל חלופי אדום,
 אבל יעקב מטתו שלימה כל בניו לדיוקים" הה"ד
 "כלנו בני חיש אחד נחננו" נגזב כאן שמיטל של ידק
 הייתה שלימה!!! כל השבטים היו מושלמים!!!

כולם היו צדוקים גמורים!!! ברוח??

יש לי פריכה פשוטה מאוד: מה עם צבולון...? הרי צבולון
 עסק בפרימטיא... הוא דעה עם יששכר עם של יששכר
 וצבולון... וסלחנו שלי לא אומז כל היוש הוא סיפור של
 כשלוש... הוא לא הצליח בזיוש... הוא סוג ב'... אם ככה...
 הרי לשיטתו האידי צבולון משבטי י-ה הוא סיפור של...
 של... של... אם ואיליה אם ושלום... סיפור של כשלוש??

זה (שמד לך???) אם ואיליה!!! אם ושלום!!!

דפרא אפולמיה!!! צבולון היה אמר משבטי י-ה!!! הוא
 היה אדם השלם בקדושה וזכו!!! בלמחילה שלבמחילה!!
 הוא מקוק על נפשו האפוד! ואוי ואבוי למי שיעז
 לשוב אחרי... (ו... אז מה הפשוט בזה? הרי סוף סוף הוא
 בדל ביה... וסלחנו שבדל ביה זה סיפור של כשלוש?
 זה בדיוק השאלה שלך?? לא ככה? אז לפני שנסה
 לרץ את זה!! אז לפני הכל

צבר אמר מייב להיות ברור לכולנו!! ונשן את זה שוב
ושוב: צבולון הוא לא כשלוש!! ואבא שלך וכל הדללי בגם
היראים ושלמים שקובצים דמים למה!! הם לא כשלוש!!
הם לא סוג ב'!! הם סוג א'!! אסור לשוב כן!! אפילו
 לא בצדוק!! השאלה היא רק: אם כן... איך בכל זאת מה
 ההבדל בין אברך לבדל ביה?? מה הענין להיות אברך
 שומר כל החיים?? בו בזמן שבדלג הוא סוג א' כמורה??

האבר הכי דומיננטי בגוף האדם זה האזן!! אם ככה... מה
 זה הכאווט?? כנראה שהכאווט הם סוג ב'?? אם ושלום!!
 אמרו בק מדי!! אוי ואבוי לך אם אשוב כן... אקפול
 לבית אוליס... גראה רק את הגוף של המכונה שמה
 דואלופה... גראה את הפנים האפורות של האוקוס
 בגפקוד כבד... ואז גבין שליוו זה סוג א' לכל השיטות...
 אם ככה... אם הכאווט הם סוג א'... אם ככה מה ההבדל
 בין הכאווט לבין האזן... הרי גם האזן סוג א' וגם כאווט סוג
 א'?? מה הגשובה?? לא!! יש הבדל!! גם בטח הסוג א' יש

סוף דרכים!! וכולם מניחים שהלב הוא האבר הכי חשוב...
וזה לא פוגם ארבע במשבוז הכאוב שלמחרת שהם פגום
משבוז הם אבר שהנשמה גווה בו לכל השטות...

כנחיים זה סוג א'!!! כל יום אנחנו מברכים על זה שנולדנו
כנחיים... הגא' אפילו אומרת: אשתי חי שבניו כנחיים אוי אמי
שבניו (קצוב)... אק נכה... אק כנחיים זה סוג א'... אז מה
זה (קצוב)? בטל זה סוג ב' ? ! ? !

אם ואלויה אם ושלוס!!! אוי ואבוי אמי שיעז אומר כק!!!
(קצוב הם סוג א'!! אה... אק נכה... אק זק (קצוב הם
סוג א' וגם כנחיים הם סוג א'... אז למה למר אני למר
בנחילו שלא עשני אישה?? הרי שנינו סוג א'???)

מה הגשובה?? זק בטק הסוג א' יש סוף דרכים!!!
יש יוגר משוב ופגום משוב!! אבל מי שיעלה על הנדע
שבזלל שהכנחיים הם יוגר משובים... אז וידעדרם ארויים...
אז כשחמרי הוא ובא לברק שלא עשני אישה... שלא וברק
הניגון לשכני בינה... כו אישה הוא אמנם לא!! אבל זק
בינה וגירה שיש לנשים בהחלט חסרה או מאוב

שבת ישלכר הוא סוג א'!!!! השבת שטתה על שכלו לסבול על
גרה... בקרבנות הנשואים הוא מקבל ראשון לפני כל שאר
השבתים (אחרי החלג- שבת יהודה)... אק ישלכר הוא סוג
א'... אז מה החלחל של צבולון?? סוג ב'?? אם ושלוס!!!

צבולון הוא סוג א'!! הוא אמר משבטו י-ה! אה... נכה??
אה אומר שצבולון הוא סוג א'...?? אק זק צבולון הוא סוג
א' וגם ישלכר הוא סוג א'... אק נכה... אז מה ההבדל בין
ישלכר לצבולון?? מה הגשובה?? זק בטק הסוג א' יש סוף

דרכים!! יש יוגר משוב ויש פגום!! אבל היוגר משוב לא
הופק אה הפגום לחנו אפ-ז-ו-ק!! אלא לשלוח סוג
א' שהיא פגומה לחנו!!!

אברק כולל שושב ולומד כל היוס... הוא סוג א'... אק נכה...
אז מה החלחל של יהודי ויהא שמים בדל בוג?? כנראה
שהוא סוג ב' ? ! ? ! אם ואלויה אם ושלוס!! הוא סוג א'!!
הוא עושה אה גפקודו (אמנה!! אה... אק נכה... מה

ההבדל בין בדל בוג לאברק כולל?? אק זק אברק הוא סוג
א' וגם בדלג' הוא סוג א'... אק נכה מה הדנין אהיוו
אברק כולל?? הגשובה היא:
זק בטק החסרת של סוג א' יש הבדלי לחוג!!!

ללא ספק!!! כגר גרה שייק רק אמי שטרט אומנות

כל הדוסק בטררה צוכה א... רד... אהוב. כל הרשומה...

ומגדלתו ומרוממתו על כל המעשיו!!!

שלא אמר שלא כגבגו!!! אברק שושב ולומד כל היוס כולו

הוא גבול ומחוס על כל כל המעשיו!!!!
אבל!!! לכן... בזלל שהוא הכי מחוס... בזלל שיש או כגר של
גרה על הראש... לכן הבדל בוג (הפק) למחיר עושים
ופגומים?? אמה?? בזלל שהכנחיים יוגר משובים לכן צריך
לשמו אה הנקבוג לחנוגי חיכוכ??

כל הנבואים לא נגבאו אלא לבדל בוג בן גרה... אבל
עלוק... אה... אין זק מושג... עין לא ראגה אוקוס
צולגוק... אה (צר הבטיאה!!! אבל בזלל זה אהפוק
אה הבדל בוג אסוג ב'... אמה?? זה צווק כלו אהפוק אה
הישראל אסוג ב' בזלל שהכנה עולה לפניו לגרה...

זה היה היכוח הגבול בין יוסל לאמיו!!!

יוסל כנס על האחים שהיו מלכזאים בבני השפמות... יוסל
טען... (כיון!!! בני השפמות ללא כל ספק פגום משובים
מבני הגבירה!!! אמל!!! אין ספק שיהודה יוגר משוב
מגז'!! ולו יוגר משוב מאשר!! אבל בזלל שכנה לחיד
לעלות לגרה ראשון... לכן הישראל (הפק) אהיוו סוג ב'???

אם ושלוס!! כולל סוג א'!!!
ואין הכי (מי... בטק הסוג א' יש בהחלט סוף דרכים
לחוג בקפידה!!! אבל אלויה אהפוק אה החמטון
שבסוף אפגוס לעומת אבירו...

כשאתי יוסל הגידו לחזקים... יוסל הגיכר... צידר... הטריו...
הכדים... אסר בזוג הכא... מה לא עשה... בשבול מה??
בשבול אהוציא מהאחים אה משפט החלג:

כולנו בני איש אחד נחננו!!!

כל זמן שיוסל לא יצהה שהאחים מחכים בזה שכולנו סוג
א'!!! כולנו מקשה אמל!! כולנו (שמה כנסת ישראל
שמחולקת לעניים עשר אברים!! כל זמן שיוסל לא יצהה
אחיוו ומיבוג גמורה מהאחים אמר כלפי השני יוסל לא
ימונד אהם!! עדיין לא נגבכר טלל המחירה!!

כולנו סוג א'!!! אמל ועקב וכל ארבע אפגוס אה יוסל??
כס-- כל הנפש הבאה ליעקב בוצרימה... כל
נפש עושים ועשי מה פירוש (פ-ש???) אומר רש"י:
עשיו שס נפשות לו והכתוב קורא אותם נפשות שהיו
עובדים לחלשות הרבה יעקב שבעים היו לו והכתוב
קורא אותם נפש לפי שהיו עובדים לכל אחד
כולנו (פס אמל) (פס אמל שמחולקת לשבדים אברים!

קרה אן פדס שלמאג בקו 2... באוטובוס אקורציון
 מכובד... ארבעים אגשים בלמאנה... שמה בפקקים של שדר
 האריות... במשק שדה ומצי גמחים... נו... מה אמה אחרי
 דא זכה... סיוט דאי אגמא...
 זס אצו המאך זכה קרה... זס הוא נקד בפקק... אבל
 משום מה הוא הגיב בזרה אחרת אגמא... זכה לשונו:
 עיר המעלות לדוד "שבמוזותי" באמרים לי
 בית ידוד זכה: עבודות ה'ו רגלינו
 בשעריה רועלים:
 גקשוב היטב אבואר המצוגה צו (דא פיק זכה)

הוא מחמר בני הגולה שאומרים הו: "שמחתי
 בעת שהיו חומרים לי נלך חל בית ה' בזמן הרגל
 עומדות היו רגלינו מרוב חדם הבאים והיוכלים
 היינו מתעכבים ועומדים בשערים זמן מה
 עד אשר נוכל לבוא זכה.

גאה אנו צו המאך: מה פשר השמחה הזו?? איך אפשר
 לעמוד בקוד בפקק ועוד לשמוח?? מה יכול להיות שמחה
 בפקק כל כך ממושך ומרגיז??
שמחה מה זו עושה???
 עונה צו המאך: פשוט מאו:

בלמדעים יש ציון: 'בוא כ-א ישראל איראוי!!'
 העבודה היא ע-כ ישראל (כנסים בשדר א-א-ג-111)
 העבודה של המדעים הוא שיהא "עדות לישראל"
 להודות לשם ה'!! המדעים זכה הפגנת כח
 שמכריזה שכולן!! כ-א-א-ב-1 במצו מדעים לשם ה'... ואם
 רוצים שהעבודה הזו גקקו כחו שצריך... אזו צריך שפה
 יודע מתק עיר שחזרה לה יודע!!! דיר
 שמוכר וממכר ומאמג אר כל השבטים - יודע!!!
 כל השנה כולה כל שבט מגבוה או בנאה שלו... שבט צן
 בגוש צן... ושט (פגאי בלטה (פגאי... ישכר בשטיין שלו
 וצבאון בפראמטא שלו... אבל בהגיון צריך שכולם ידעו
 אדיר אמא!! דיר שמוכר אה מצו!! דיר שלא גמאקה
 לשבטים!! ושם עכו שבטים שבטי י-ה!!
 וכשכולנו דואים שם מצו!! הכי אס אנאנו באמג רוצים
 כ-א-א-ב-1 שכל השבטים כ-א-א-ב-1 יכנסו בשדר אמג
 ועוד ו-א-ב-1-1 אין בריכה!! אויבוס אהמגן בזבאנוג!
ההמגנה הזו היא לא עיכוב!!!

כשאננו צומדים בכניסה אכוג... צומדים שם שטחים
 אמחי סבר... ועוצמים כל המלן אר המעודה... אמה??
 חסובה מאוד פשוטה!!! (כון... אמנך אמה מגיד בקו 1 2 3
 מרוב הנבואים... אבל ישנן נאה שמגידים מכיוון מרבה
 ירושלים... ישנן נאה שמגידים מכביש צריך אברון... ויש
 שמגידים מהכביש המפש של סיאואן...
 כל אמצ מגיד מכיוון אחר!!! מרוב אמר...
 אכל אמר יש (קוצר מוצא אחר... אבל!!!!)
סוף סוף!!! כ-א-א-ב-1 כחובן רוצים להגיד לאמו מקום!!
 אס היעד של כולם שווה!! אס כולם מובילים לאמו בני
 יעלה בהר ה'!!! ממוגג יהודי וקר אפנוג מקום
 זכב... ולעמוד בפקק של שדרי ירושלים... כנו אפשר זס אמי
 שהגיד מרבה אחרת... לעמוד בהר ה' ויראוי פניו.

איוונים זכה מאוד הפריז... הייוונים ראו זכה פגידה
 בצלוקרטיה... במדינת ישראל יש שגם עשרה מפאגו... יש
 מפאגז גוש צן ויש מפאגז מטה בנימין... ויש מוצגת ישי...
 כל מפאגז צריכה כניסה (פריגט!! ואם אדס ישראל יש
 כדג יז שבתים (כולל אפרים ומנשה) אס ככה צריך לאשר
 אהם יז כניסו... אס ככה??
 ככה טוענים הייוונים... אבל המשונאים??

המשונאים צועקים גיוואלד!!! לא!!!
 אנאנו לא יז מפאגו!!! אנאנו אגודה א-א-ג-1 (שמה)
 אמא!! שמה כנסת ישראל... הנשמה הזו היא ריק
 ממוקק איז אברים... אבל כשדואים אבוי המקפש כולנו
 (שמה אמא!! דס ישראל אויב גצוכרר אפמוג שווס
 פלמים בשנה!! אפמוג ז' פלמים בשנה אנאנו צריכים
 לעמוד ולהמגין בשדרי ירושלים ולהמדיק לעצמנו אראס שסוף
 סוף כולנו (כנסים בשדר אמא!!! כל היז צריכים מובילים
 אבאוי אמא!! אה אמג ושמו אמא!!!

ומועד אדם בצרכו... איך בין מוויחל... מי ביקש זה מועד
רחום ומעוך אצרו...

כגב בספה"ק: ערד עכשוו אןאנו עריון סובאזיס אמטא
מכורג יוסל... יוסל עריון לא אמכיס אמחול אנו...
אמה יועד אמחה?? כו אנו ככר אמבונן אטאפוניס הנצלמיס
מכל מיני טיפוסים מוכרים אמניחים שמאז מאז וכדסו על
המאמרי הזה... איך אמה מדיץ אמטב שיהוצו בלז ביה
יכול להיות סוג א'?? אמה לא יועד שזה יכול אמרוס קרירות
אמרוי וישובו... במור וישיבה זריק ארעג שרק בני גווייה
זה טוב ומחל ממי שיושב ואומד כולס ז-א-ר-י-ו-ש-ט!!
אמה בצרכיך זורק אמרוי וישיבה אמרוי אמכר אמדו!

אמך צובקיס!!! יש ממש במשע שלכס!!!

במור וישיבה כזה (מימי וכל אמר אמדו שזכה של זאווי
היחידה שלו אמחילה ונמחרת כמזכאה מזה שהוא הופך
אמ כולס אמדו ב'... היידישקייט שלו כיכ גאויה על כרדי
המבנאומ... ערד כרוי שאס אנו אמרי או שיש ערד מישהו
שהוא סוג א' אנו במאמ אמחיס אמ כל הקריקד שממ
רמיו... אז זהו שלא!!! הישיבה שבמור וישיבה הוא סוג
א' זה לא בלל שבדל ביה הוא סוג ב'!!! אמכר שמומז כל
היוס הוא גדול לא בלל שכולס קטנים אמלא בלל שהוא
הוא המדוול!!! בלל שהמרה שלו היא היא 15 ש--

מנצלת ומחוחמת על כל המדעים!!!

לא שפוטו של המדעב אמחוחמת אמדו על כל המדעים
אלא אממט!!! היא 15 שמכרע עריו שהוא גדול!!!
בן גרה שלא יכול אמרזיס סוג א'... רק עריו שהוא מועד
בצרכו אמ כל מי שלא (ראה כמורה... אין בין מוויחל... מי
ביקש זמא מועדס רחום ומעוך אצרו... ביה ה' פמח רק
אמי שמבין שימברה או מדיו... כל ישראל הם סוג א'...
ונמיס כבד אמסודיס ואנשי מדעה... בשממג ביה השאבה
אמה אמקוד וכולס יממבלו מהצד... אבל אמעוק?? כך היא
לא צריכה של גרה... זמא אמודק...

במור יקר: אביך הוא לא כשולן!!! הוא סוג א' א'!!!

אבל אמה זכית אמדעה הרבה יוגר מחוחמת ממנו!!! כן!!!
אמה יוגר ממנו! והוא בהמלט פמח ממך!! והוא ממש לא
ערב שאנו כוגב אמ זה... הוא מפחין זך אמ זה מכל המב...
אבל אמדו ממנו סוג ב'?? רחל מבקש ממנו סמחה...
כל ישראל עריוס במער אמצו!!!

ונסיס בצנין זה בפריש שבד פריש מקץ...

היו... אבל זה (ורא צפול... זה ממש אממכל... אמה יועד
איזה פקק אמרוז... אמה יועד ממה ערדו אמדו ג-ק-
ו-ד ערד שנקמטי סול סול אמרי המי...

ערדו!! אמה מושב שהמחידה ה15 היא מקודמה???
זה לא מקודמה!! המחידה ה15 היא היא המחידה!!
המחידה הממחמב בשביל אמפרי אמל כל כל ישראל אמיכנס
בשער אמצו! היא היא המדווי אמריאל!! שממגי באמחיס
או... שממגי אמדו במעריו ומישאם!!

והיה פדס אמג שהצפיקו ה15 הממחמה באסו... מרוב
צפיקו בהקרב קרבן פמט... (מחך שס צקן אמחוג...
ו) מה אמה מושב... בטמ היסוקו אמקנוו??
ממבל אמחוד... שלא!! ממש לא!! אבל מה כן???

והיו קורחים אותו פסה מעוכיו!!

רמשי"ד: מה פמריה של הקרימא שס המצו?? מה... זה סוג
של אממרה...?? במקוס אמחיס אמקנוו שפשוט צפול...
במקוס זה מה אמסוקיס?? שממחיס ערד כל מיני פמחיס...
הממחמה... ומינוויס??

המשובה היא: במרד שצקן (מחך במחיה אמל יש נאן
אממג וממריה ממי שמחוחמת!!! הקמיה אמרי אנו: אמ
הממממ אממכנס במער אמצו... כרו אממממ אממכנס ומ
מרוזים אממחיק אמ הקמיה כמממ!!! וממממ צקן (מחך
באמו ערד אמצו... זמא אממרי ש... ש... שנקראה אמדו
ישראל היא... היא לא כיכ אמדוה א-מ-א!!

היא לא אמסוקי בלבד שלס... אמ אמרי אמדוה... על
המרי אמחוג אמדוה אממ... היא מועדכ ממה אממיס
במרי... זמא אממרי שיש נאן אממיס ממושב מושביס שרק
המרי שלהם היא המדוה בהר ה'!!! ומרי אמרי יש אמ
המכו אמדוה בהר ה' ומחל מממרי שלהם... המי כל מרי
ממרי... (ממרי אממחיה אממחיס וממחיה...)

אמרי הקמיה: אמ במרי אמדוה בהר ה'... אמ מושביס
שאמרי אמדוק אמ כל מי שלא מממרי אמכ... אז פדס
הממח אמ גבווא... מוי ביקש זמא מיידיכם רמוס
זממרי... אני ממחין אמב באמו ערד אמצו!! רק מי

שמכרי במדוה של ישראל ומכוס אממכנס במער אמצו!! מי
ממושב שהמרי של הממממ הוא הממרי הפמרי שלו... ומי
ממושב ממרי ממנו אממ צמ אממחיה... מי ממושב שאס
הוא זכה אמדוה בממחיה אממ... אז מחל ממנו כולס סוג
ב'... מחל ממנו כולס ממכרי ערופיס וממחיס... הוא רחום

שנאסר!!! בקיבוץ בדולמי זה האספרי שגים דשרה!! אק
 אין שגים דשרה לא דשימי כאום... מקומי בזהינן... ויקובמו
 כל בניו וכל בנותיו לנזובמו... אבא... גבא איה
 משפחה גדולה... בלדי... אבא דשרה ילדים כולם האכום
 ביה בדיק הישר... לא!! לא הבנאם!!! אני זריק אק
 האספרי שגים דשרה!! אק אסר יק אבא מהאספרי שגים
דשרה לא דשינו כאום!! ישר אזהינן!! וימאן אהבנאם!!!

בקיבוץ: האספרי ש-ג-א-ו-י-ק ד-ל-ג-ה-ה!!!
 מה זה האספרי הזה?? אמה צווקא שגים דשרה??
 אמה לא אבא דשרה... ומה הדדיה בשלום דשרה??
 לא יודע... זרי או לאכזב אוג... אין או גשובה מצוויקא
 זק גשאל אק המקובלים... גמבל בספרי פנימיות...
אבל דברי אבא ברוך!!! ברוך ברוך!! דג הסוף ברוך!!!
 כנסת ישראל מחולקת לשגים דשרה דריכום!!! שגים דשרה
 שבולוס!! וכשריק אבא אסרה... ידקב אבינו לא דשה
 כאום... וימאן אהבנאם... בשביל אהובו ליקון השלם
 אייבוס ששנים דשר דריכום יגברו כל אבא דלמגט
 הוא!! ויק לאתרי ששנים דשר דריכום ישלחו אק בקיבוץ
 יק אבא יודע הגיקון... בורא דולס מאב אהב אוג...
 ימבן שאגה יוגר אשוב מהדבה בניס אמרוס שלו... אבל
 בסופו של דבר הוא רוצה אק כאום!!! הוא רוצה אק כל
 הדריכום החובלות אדבוגר ה'!!! אק גדיב אכרוק דל אב
 שלק דלום... דג היוס אנאנו סובלום מאומס דלום... אק
 גכרוק אק ההשקפה של אב דלום אב... דג היוס אנאנו
 אממרטום דל אומ בור... כולנו בני איש אבא נאנו!!!
 כל אבא מאיננו יגבר דלמגט!! ימבזק בהשקפמ!!
 אבל באווה!! נתנו ליבס להתנהג בחחווה...
 כל ישראל (כנסים בשלר אבא!!!

וכוא גמור מצונו בקרשנו בין ראובן ידקב אבינו...
 כשראובן ראה שאבא ידקב מפרצ אלמו אק בנימין...
 ראובן היוד דס רדיון: את שני בני תבית אם לא
 אביאנו אליך... ידקב יק שומד אק הרדיון וכדס דל
 ראובן... ידקב מגבטא במיפוט בכור שופה הור זה,
 הור חומר להמית בניו, וכי בניו הם ולח בני??

מה נאן הויכוח??

היו זה ברוך שראובן לא היה אס ושלום שופה... ואק
 ראובן הדלה כזה רדיון... דל כרחק שהיה נאן הווה
 אחינה של טענה... ומאיבך היוגה נאן דס מסקנה מאב
 (מריצט ש... ש... זה ממש לא טענה... אלא אפילו שטוב??

מה היה הויכוח בין ידקב לראובן??

ראובן טען כק: אבא.. היו מה כל הפרצ הגדול??
 בנימין...?? אק בנימין זה הדדיה... אבא אני (וגן זק ב)
 דרובה... אק ראובן... אק בנימין מה היו דס ראובן מה...
 כשידקב יק שומד אק הטענה הזו הוא כדס מאב:
 לא הבנא ראובן!! אמה מושב שיש או איפה משהו מיומ
 דס בנימין!!! ואק ככה... אני מוכן אהרוג אק ראובן בשביל
 שבנימין ימיה?? לא!!! לא הבנא!! כשאני מפרצ דל בנימין
 זה לא סוגיה ששמה בנימין!! זה סוגיה ששמה
אספרי שגים דשרה!!! וכאפי האספרי שגים דשרה!! מה
 או ראובן ומה או בנימין... אק בנימין ימיה וראובן ימיה...
 אני אבאב אומ דברי כלו שבנימין ימיה וראובן ימיה...

וכשהיוד אומ יוס מר ונמה שטריל טריל יוסל... ידקב אבינו
 מגיב דל הריצבה ומגבל דשרים ושגים שנה... דל מוי??
 דל יוסל?? לא!! לא מצוויק!!! אלא דל מה?? סימן זה
 מסור בידי חס לח ימות אחד מבני מובטח חני
 שאיני רוחה פני גהינס... " ידקב בוכה ואומ: אני לא
 בוכה דל יוסל! אני בוכה דל האספרי שגים דשרה

קונטרס זה נתרם בעבור נשעת כל הצדיקים שיום השנה לפטירתם חל בחודש זה

ר' זחנן ב"ר ישראל מקרלין סטולין.
 ר' צבי פסח פראנק ב"ר יהודה ליב.
 ר' יחזקאל פנעט עדעעש ב"ר עשה.
 ר' עשולם זיסא ענדבורגא ב"ר גפתי.
 ר' חיים חזקיה טדיני ב"ר רפאל השדי חפר.
 ר' חיים הגר טאנטיניא ב"ר ברוך טויזניץ.
 ר' חיים ב"ר שלמה, ה"באר טום חיים".
 ר' אברהם יצחק קאהן ב"ר אהרן דוד.
 ר' חזקיהו די סלוא ה"פרי חדש".
 ר' ברוך הגר טוישווא ב"ר ענחם פענדל.
 ר' ישראל ב"ר טרדני שרגא עהוסיטין.
 ר' אפרים אלנקווה הרופא.
 ר' אברהם ועקנין
 ר' אליעזר סופני טרבותיו של החיד"א
 ר' רפאל קדיד צבאן ענתובות
 ר' חיים יוסף דוד אזולאי ב"ר אלעזר
 ר' אברהם גולדען עזוהל
 ר' שלום חדאייח עמקובלי בית קל
 ר' דוד אבוהצירא הי"ד בעל פתח האותל
 ר' יעקב לופס עגדולי עמקובלים בירושלים
 ר' יוסף יחזל חורבין הסבא עגובהרדוק.
 ר' לוי יצחק חורבין עבוסטין
 ר' אליעזר בונים רחנבוים טראחוב.
 ר' דוב בער עאושיפיצין
 ר' שלום טרדני הכהן שבדרון
 ר' שטאל דרזי
 ר' טסעוד שטרית באבא סידו.
 ר' נטס סופר ראב"ד לוד.
 ר' עשה תורג'טן רבו של הבאבא סאלי
 ר' אלעזר חי ב"ר טאיר שלום אביחצירא.
 חצדיק עמקובל ר' יצחק נחמיה ב"ר נחשון.

ר' צבי הירש ב"ר יהודה ליב טרויענב
 ר' שלום שכנא טלובלין ב"ר יוסף
 ר' עשה הגר ב"ר יוסף אלטר טרדוביץ.
 ר' עקיבא סופר טפרשבורג ה"דעת סופר"
 ר' אהרן קוטלר ב"ר שניאור זלמן.
 ר' שטאל אליעזר ב"ר יהודה הטהרש"א
 ר' אשר אנשל ב"ר שטאל ה"ענת אש"ר"
 ר' יחזקאל שרגא ב"ר ישטי דוב עסטרעקוב
 ר' עשה ב"ר יצחק הטהרש"א טהודרא בתרא
 ר' אהרן טווערסקי ב"ר טרדני טשעערטובל
 ר' איסר זלמן ב"ר ברוך פריץ ה"אבן האזל"
 ר' יהושע נץ ראב"ד קראקא
 ר' יצחק פרידמן ב"ר ישראל טסדיגורא ריטנב.
 ר' שלמה לודיא אשטנזי ב"ר יחזאל הטהרש"ל
 ר' אברהם דוב טאוורטש ב"ר דוד ה"בת עין".
 רבינא בנו של רב הונא
 ר' ישראל ב"ר שטאל אליהו טטודז'ץ
 ר' ישראל ב"ר דוד עשה עטשורקטוב.
 ר' יחזאל טיכל טהורודנקא ב"ר ברוך עפעזבז
 ראובן בן יעקב אבינו עשבטי י-ה.
 ר' ענחם נחום עטשעפנשטי ב"ר ישראל טרוזין
 רבינו הקדוש ר' יהודה הנשיא בן רשב"ג
 ר' זאב עזי'טומיר בעל "אור הטאיר"
 ר' שטחה בונים ב"ר אברהם שטחה בונים.
 ר' אברהם בן הרטב"ם
 ר' ברוך עפעזבז ב"ר יחזאל טיכל.
 ר' יקותיאל שפעלקע ב"ר עשה ליה עטאסוב
 ר' דוב בער ב"ר אברהם הטיגד עפעזריטש.
 ר' נוסן חיים ב"ר אליעזר זאב עקרעטשענף
 ר' ברוך בעל ה אטרי ברוך ב"ר ענחם פענדל
 ר' זחנן ב"ר דוד טרחעסטריווקא.
 שטעען בן יעקב אבינו עשבטי י-ה.

יהיו לרצון תורתינו ותפילתנו לעולו נשטת הקדושים:

טרת הנדל ב"ר צבי אריה, ר' ישעיה ב"ר צבי אריה,
 טרת רחל לאה ב"ר ענחם טאיר, טרת גנדל ב"ר ענחם טאיר,
 ר' עשה ב"ר יעקב, טרת אסתר ויטל ב"ר ענחם טאיר,
 העלטה טרגליות ב"ר עשה, העלטה רבקה ב"ר עשה,
 העלטה רחל לאה ב"ר עשה, הבחוד יעקב ב"ר עשה,
 ה' יקום דעם, תתא נשטתם צרורה בערוד החיים.

לעולו נשטת ר' צבי אריה ב"ר אריה,
 ר' יקותיאל זלטן ב"ר שמואל יעקב, טרת צפורה ב"ר עשה,
 ר' ישראל ב"ר עשה אהרן הלוי טרת פריידל לאה ב"ר צבי.

לעולו נשטת האחים הגאונים הצדיקים:

ר' חיים טיכאל דוב בע"ר ב"ר יוסף וויסטאנדעל טח"ס "טן הטיצ"ר",
 ואחיו ר' עשה דוד ב"ר וויסטאנדעל
 ת. ג. צ. ב. ה.

קונטרס זה נתרם לעולו נשטת
 טרת ביולה שוינה בת ר' וודל ז"ל.

נפטר בה' באדר ב' תשע"א,
 נפטר עריות ללא בנים אשר ע"כ נא ללמוד ולהתפלל לעולו נשטת.

